

Dec '14—Jan '15

Kings Things

Stephen King Fanclub Magazine

STEPHEN KING
GRIZELIG GEZELLIG
FANCLUB

*Dubbel-
dikke
editie*

*Uitgebreid (vertaald) interview
uit 'Rolling Stone'*

Kings Things

Griezelig Gezellig

DEC '14 - JAN '15

De decemermaand is alweer begonnen als deze Kings Things bij je op de virtuele mat valt. Nog maar een paar weken, en dan schrijven we al 2015.... Maar eerst al die feestdagen nog even 'verwerken'... Hopelijk is iedereen in de gelegenheid Sinterklaas of Kerst te vieren en wat cadeautjes uit te wisselen. Voor alle fans wensen we dan ook dat er ontbrekende King-cadeautjes in de surprise mogen zitten of onder de kerstboom mogen liggen! Weet je niet goed wat je moet vragen of kunt geven aan een doorgewinterde Kingfan? De fanclub heeft wel een suggestie voor je! Koop bijvoorbeeld eens een Stephen King poppetje, of een poppetje van Pennywise in de online winkel van de fanclub of StephenKingFans! Succes verzekerd en de fanclub krijgt altijd een percentage van de verkoop.

In deze Kings Things hebben we het vertaalde interview opgenomen dat King had met het tijdschrift 'Rolling Stones' en waarin hij terugkijkt op meer dan 40 jaar schrijverscarrière. We blikken terug op de fanclubdag in november, kijken vooruit naar nieuwe uitgaven en vertellen je alle nieuwtjes die we weer zijn tegengekomen. Daarnaast is er een uitgebreide From the Dark Zone over Haven, zijn er boek-, film- en dollarbabyrecensies opgenomen en is er ook weer een nieuwe prijsvraag. Of het nog niet genoeg is, zijn er ook een Lucky Quarter en een nieuwe MovieMistakes. Genoeg voor vele uren leesplezier!

We hopen dat je het daarmee gaat redden tot eind januari, want ook wij houden lekker even vakantie in deze feestmaand. Rest ons om jou en de jouwen geweldig gezellige feestdagen toe te wensen, en we hopen je weer te zien (of lezen) in 2015.

Op naar de 13e jaargang van Kings Things! Heel veel leesplezier gewenst en tot volgend jaar!

De fanclubcrew

Je weet vast wel dat King een motorfanaat is... wist je het ook van de Kerstman?

De Fanclubshop verkoopt merchandise zoals winkelwagenmuntjes, pennen, T-shirts, parapluus en we hebben ook de laatste nieuwe boeken te koop!

Deze mailinglist wordt mede mogelijk gemaakt door

Deze Kings Things is verzonden naar 2131 fans

1085 fans op

Fanclub Sponsors

DONATIES

Van sommige bedrijven krijgen wij een percentage als je er via de link heen surft en iets koopt. Iedereen die iets kocht in onze eigen fanclubwinkel, via Boekentip.nl, ECL, Bruna of via [Stephen King Fans](http://StephenKingFans): hartelijk dank voor jullie ondersteuning!

We hopen dat iedereen die een prijs mag ontvangen, de verzendkosten weer terug naar ons wil overmaken, want de fanclub kan alleen blijven doorgaan dankzij donaties.

Voor elk bedrag, groot of klein, zijn we dan ook erg dankbaar. We gebruiken het voor de verzendkosten van prijzen, kosten KvK en software en hosting van de website, maar ook voor de merchandise, de organisatie van een fanclubdag en andere mogelijkheden om kortingen voor fans te creëren. Help ons en stort een bedrag naar keuze op NL08KNAB0725036737 t.n.v. stichting Stephen King Fanclub te Utrecht. Dank je wel!

Fotoimpressie fanclubdag 16/11/14

Er wordt goed naar de voorzitter geluisterd.

Niet gek, zo'n tasje...

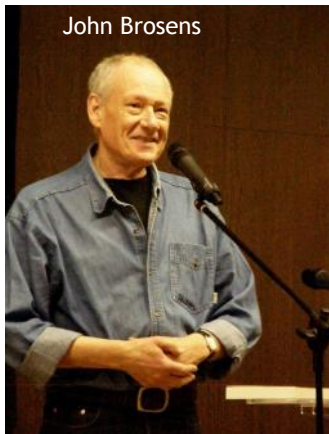

Tijdens de quiz

Fotoimpressie fanclubdag 16/11/14

John Brosens

Jarige Anthonie Holslag

Rik Raven

Joris van Leeuwen aka J. Sharp

Ron Puyn aka Jack Lance

Heidi van Imagicon

Rianne Lampers

De fanclubcrew (Peter, Mirjam, Chrissy, Danny en Jeroen) bedanken alle aanwezigen voor hun komst, maar zeker ook onze onmisbare vrijwilligers: Ewald, Tini, John, Jenny, Marco en Wilko!

Tijdens de loterij en de veiling

Mark van Dijk

Nieuwsflits

William Shatner

Wat moet die oude SyFy kapitein nou weer hier?

Dat is een makkie: hij is te zien in het vijfde seizoen van Haven, en zelfs in vier afleveringen! Hij speelt een karakter die het lot van het stadje en haar getroebleerde bewoners in handen heeft... Wij zijn benieuwd!

Big Driver op DVD

Eind januari komt Big Driver op DVD uit in de USA. In oktober was de film daar ook al te zien op de televisie.

Big Driver (Grote trucker—opgenomen in Aardedonker zonder sterren) is het verhaal over een gezellige mysterie-schrijver genaamd Tess. Zij komt de vreemdeling tegen op een achteraf weggetje in Massachusetts, na een boekenclub afspraak. Voor dood achtergelaten plot Tess een wraak die haar oog in oog brengt met een andere vreemdeling, namelijk die in haarzelf zit... [Een trailer vind je hier.](#) Of de DVD ook in een Nederlandse editie wordt uitgegeven is nog niet bekend.

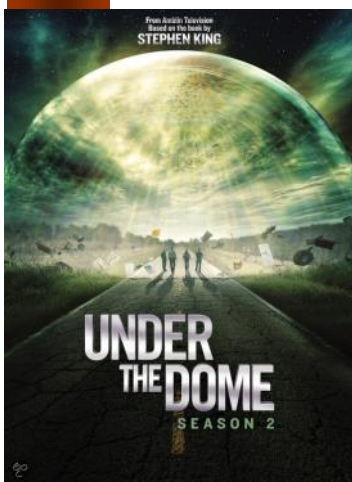

20 jaar oud...

Het is al twintig jaar geleden dat de Shawshank Redemption werd gemaakt. Natuurlijk vierden ze een feestje en kwamen Tim Robbins en Morgan Freeman er ook naar toe... maar hoe spreek je die filmtitel nu eigenlijk uit? [Je ziet en hoort het hier.](#)

King en zoon Owen

King heeft laten weten dat hij samen met zoon Owen aan het werk is. Meer informatie is nog niet vrijgegeven op dit moment.

In de USA wordt ook de DVD van **A Good Marriage** (ook een verhaal uit Aardedonker zonder sterren) in december 2014 verwacht.

Under the Dome staat ook in Nederland voor verschijning gepland op 3 december. Zowel de DVD (32,99) en de Blu-ray (34,99) zijn al in de voorverkoop.

The Stand: 4 films

In een interview met Josh Boone, waarin hij meer vertelt over de filmversie van de remake van The Stand, zegt Josh dat hij van plan is om minimaal vier films te maken die gebaseerd zijn op het boek. Ook spreekt hij over de drie uur durende versie waar hij het script voor schreef, en dat hij die zo liet vallen toen Warner hem voorstelde om er vier films van te maken. Er wordt verteld dat ze waarschijnlijk in de lente van het komende jaar al gaan filmen. [Hier kun je het zelf horen.](#)

PLOT Finders Keepers

Simon & Schuster heeft het plot bekend gemaakt van het vervolg op Mr. Mercedes.

Dat gaat over Bill Hodges, Holly Gibney en Jerome Robinson, de ±448 pagina's zijn gepland voor juni 2015.

'Word wakker, genie.' Daarmee begint Kings direct meeslepende verhaal over een wraakzuchtige lezer. De genie is John Rothstein, een auteur die een beroemd personage schiep, Jimmy Gold. Morris Bellamy is kwaad, want Rothstein heeft al in geen jaren boeken laten publiceren en heeft Jimmy Gold een carrière in de reclame gegeven.

Morris doodt Rothstein en maakt zijn kluis leeg: behalve het geld is de echte schat een stapel notitieboeken waarvan minstens nog een Gold-boek te maken valt. Morris verstopt zijn schat, maar wordt veroordeeld voor een andere misdaad die hij pleegde. Jaren later vindt Peter Sauberg de schat, en nu zijn het Pete en zijn familie die Bill Hodges, Holly Gibney en Jerome Robinson moeten redden als de ontspoorde en wraakvolle Morris uit de gevangenis komt na 35 jaar.

King schreef sinds Misery niet meer over een lezer met een gevaarlijke obsessie voor een auteur.

Finders Keepers (de Nederlandse titels is nog niet bekend) is een spectaculair, hartkloppend bezorgend suspenseverhaal, met King schrijvend over hoe literatuur een leven vormt—voor goed, slecht en eeuwig.

MERCHANDISE & SPONSORING

Winter is coming!

Vergeet niet om een van deze geweldige ijskrabbers voor je auto (of je diepvriesvak) aan te schaffen.

Je vindt ze in de [fanclubshop!](#)

We hebben winkelwagenmuntjes in een prachtige uitvoering (1,25). In de shop kun je ook de laatste nieuwe boeken bestellen, zolang de voorraad strekt!

Dankie Sai!

Volg het voorbeeld van P.J. Bogget uit Uithoorn (DankieSan!) en word ook (maandelijkse) sponsor! Dank ook aan iedereen die boek(en) bestelde in onze shop!

Prijs gewonnen? Stort de verzendkosten naar ons terug, dan kunnen we dit blijven doen!

Ondersteun ons werk en stort een bedrag(je) naar keuze op bankrekening NL08KNAB0725036737

t.n.v. stichting Stephen King Fanclub te Utrecht.

www.stephenking.biedmeer.nl

HELP OOK DE FANCLUB DOOR JE AANSCHAF!

Als je nieuwe boeken, muziek of films wilt bestellen via het internet, kun je heel goed terecht bij [Bruna](#) of [ECI](#), maar ook bij [e-books.nl](#) en [Boekentip.nl](#). Wij maken gebruik van een associated programma bij hen, wat wil zeggen dat we van iedere verkoop een heel klein percentage in onze fanclubkas gestort krijgen. Maar alle kleintjes tellen mee voor ons! Dit geldt overigens voor alle producten die zij aanbieden online, en **niet alleen** voor Stephen King gerelateerde zaken! Om voor de eigenaar van het associated programma duidelijk te maken dat je via ons komt en om het percentage aan ons toe te kunnen kennen, moet je wel bestellen via de link onder de banner in deze Kings Things of op de website!

Boekwinkeltje
Stephen King Fans

Je kunt je boeken ook bestellen bij het [boekwinkeltje Stephen King Fans](#)! Er is veel tweedehands, maar ook nieuw en naast een klein beetje Engelstalig is er keus uit honderden Nederlandstalige Stephen King boeken. Er is een vaste kortingsactie waardoor je bij bestelling van meerdere boeken nog goedkoper uit bent. De boeken zijn al niet duur, en er gaat altijd 10% van de verkoop naar de kas van de fanclub!

Er zijn ook poppetjes, DVD's boekenleggers, kettingen, oorbellen en armbandjes met bedels met een Stephen King thema te koop in [de NIEUWE winkel op marktplaats](#). Je kunt aankopen vanuit beide winkels met elkaar combineren!

Verzenden via DHL duurt wel iets langer, maar de kosten zijn ook lager: **Voor 4 euro verzenden (zelf afhalen bij DHL of Kialapunt) of voor 5,50 aan de deur gebracht** (tegen 6,75 via PostNL) voor een doos (tot 10 kg, binnen Nederland). Voor België is Kiala het goedkoopst: 7,50 voor een pakket in formaat L (vergelijkbaar met tot 10 kg). Kosten die wij niet maken rekenen we natuurlijk ook niet door, en dus scheelt in jouw portemonnee! Vraag gerust naar de mogelijkheden voor jouw boekbestelling!

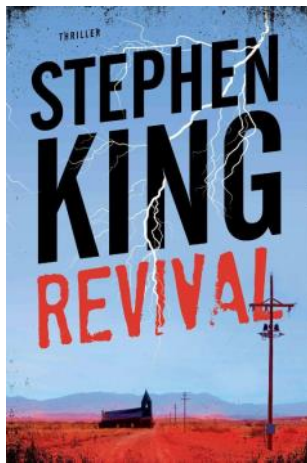
WORDT VERWACHT NEDERLAND

door Chrissy

Alle data onder voorbehoud van de uitgever

2014

Datum:	Soort:	Details:
11 november	boek	Revival hardcover, gelimiteerde editie met ISBN 9789024566334 voor 29,95 Revival paperback / softback ISBN: 9789024566341 voor 19,95

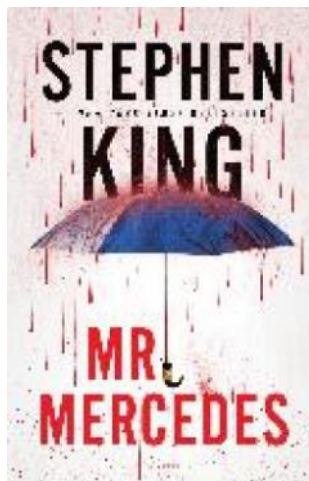
“Revival is té eng. Ik wil niet meer aan dat boek denken. Het is een akelig en duister werk. Dat is alles wat ik erover kan zeggen.”

Stephen King

Er zijn in onze shop nog enkele gebonden limited editions te koop!
www.stephenking.biedmeer.nl

2015

Datum:	Soort:	Details:
mei 2015	boek	Mr. Mercedes Midprice paperback ISBN: 9789021016160 voor 12,50

Juni	boek	Vertaling van Finders Keepers (vervolg op Mr. Mercedes) 448 pagina's
------	------	--

Herfst?	boek	Vertaling van The Bazar of Bad Dreams (verhalenbundel met 20 korte verhalen)
---------	------	--

SOON TO BE A MAJOR MOTION PICTURE
STARRING DANIEL RADCLIFFE
NEW YORK TIMES BESTSELLER

HORNS

LOVE HURTS LIKE HELL

JOE HILL

Joe Hill Fanclub Nederland
Schrijver

Vind ik leuk
 Volgend
 Bericht
...

Tijdslijn
Info
Foto's
Vind-ik-leuks
Video's

Joe Hill Fanclub Nederland

Nog niet zo beroemd als zijn vader, maar ook Joe Hill heeft in Nederland zijn eigen fanclub. Wil je op de hoogte blijven van het nieuws rond Joe, zijn nieuwe boeken en de verfilmingen van zijn boeken? Neem dan eens een kijkje op de [Facebookpagina](#) van de Joe Hill fanclub.

Nieuwsflits

Ikea goes Shining

Je kunt zeggen wat je wilt, maar het is briljant bedacht, deze vette [Halloween reclame van Ikea!](#)

Herken je het niet? Dan is het hoog tijd dat je de Shining in de Kubrick versie eens gaat kijken!

Revival

Met Revival net uit is er veel nieuws over te vinden. We hebben een aantal bronnen voor je verzameld.

David Morse praat [hier op soundcloud](#) over het inspreken van het boek Revival voor de audio CD.

King praat met Bangor Daily News—[kijk en lees het hier](#)—over **baseball, Revival en zijn pensioen**.

King bij de [Today Show](#) voor promotie van Revival.

King bij [Morning Joe](#)

The man who loved flowers

Het verfilmen van The man who loved flowers is van start gegaan. In [dit artikel](#) van de Portland Tribune zie je meer foto's en meer over het maken van de film, die begin 2015 klaar zou moeten zijn.

The Bazaar of Bad Dreams

Dit is de **nieuwe titel** voor een verzamelbundel met zo'n 20 korte verhalen. Het zou een lekker dik boek moeten worden. King haalde het aan in verschillende interviews die hij gaf voor Revival, en vertelde dat het in de USA in november van 2015 zal verschijnen. [Zoals in dit interview met Sun+](#). Ongetwijfeld koopt Luitingh-Sijthoff de rechten...

Nieuw Stu en Fran verhaal?

King vertelde dat er nog een verhaal uit The Stand (De Beproeving) is dat nog verteld moet worden, ook al is het geen lang verhaal. King zei: 'Ik weet dat toen Stu Redman en Frannie Goldsmith met hun baby teruggingen naar New England, Frannie in een droge put is gevallen. Dat is alles wat ik weet. Ik moet het verhaal schrijven om te ontdekken wat er is gebeurd.'

King in 1990

We vonden een interview met King uit 1990. Helaas zijn King's antwoorden gedubbed in het Frans, maar je ziet wat leuke scènes van King en zijn huis in die tijd.

Nog een Donkere Toren boek?

King heeft verklaard dat hij toch nog een keer de Donkere Toren wereld wil bezoeken, en misschien nog een aanvulling wil schrijven op zijn fantasyverhaal, dat inmiddels uit acht delen beslaat.

Niet op korte termijn, maar hij wil graag terug om onopgeloste of niet vertelde dingen op te pakken. King vindt het heerlijk dat mensen het verhaal zo mooi vinden, maar ziet de uitgegeven boeken nu als een ruwe schets. Hij mist bijvoorbeeld de val van Gilead in de boeken en zou graag het hele verhaal helemaal opnieuw vertellen. Donkere Toren fans zullen dat niet erg vinden :)

Talisman

King en Peter Straub ontmoetten elkaar bij een Barnes en Noble winkel en ze schijnen het gehad te hebben over het vervolg op de Talisman en Zwart Huis... King schijnt de basis voor het verhaal in zijn hoofd al stand-by te hebben en hoopt het in 2015 te gaan schrijven samen met Peter Straub, die dit bericht ook bevestigd heeft. Wie wil tenslotte niet weten hoe het verhaal van Jack Sawyer afloopt?!

Runningman - vervolg?

Zijn we al toe aan een vervolg op The Running Man? Arnold Schwarzenegger in elk geval wel, wat dit is wat hij erover zei: 'Mensen vonden het een mooie film, ik hield van het idee—het heeft het idee zoals in the Hunger Games. Ik denk dat als iemand (een vervolg) schrijft, dat het een geweldig film zou kunnen worden. Ik hoop ook dat ze de film niet zonder mij zouden doen:

ik zou het graag oppakken en weer de Running Man zijn, en verder gaan waar we gebleven waren...

PRIJSVRAAG WINNAAR

Kon jij wijs worden uit de prijsvraag van afgelopen maand? Je moest hiervoor de juiste namen bij het juiste soort boekenbeestje zetten. Hieronder de antwoorden

1. Hond E. Cujo
2. Kat C. Dodenwake
3. Beer G. Het meisje dat hield van Tom Gordon
4. Mus F. De duistere kant
5. Uil B. Vel over been
6. Stier H. Rosie
7. Muis A. De groene mijl
8. Spin D. Het

Had je deze antwoorden ook allemaal?

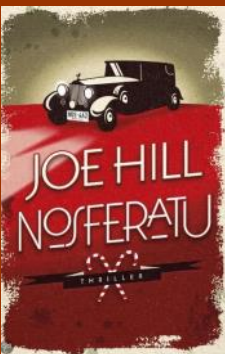
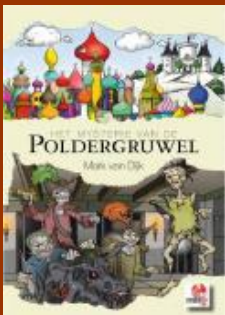
In elk geval had Patricia Mooring uit Hoogvliet deze antwoorden ook goed, en die koos voor het boek Ravenzwarte veer van Dean Koontz. Het komt zo snel mogelijk naar je toe!

NIEUWE PRIJSVRAAG

Eindejaars prijsvraag

Weet jij van welke covers de onderstaande letters afkomstig zijn?

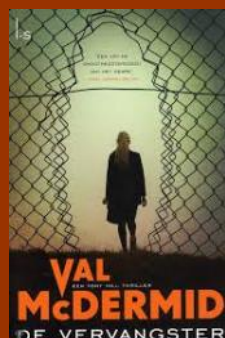

Stuur je antwoord vóór 20 januari 2015 naar het volgende e-mailadres: fanclub@stephenking.nl met in de omschrijvingsregel "prijsvraag dec_jan".

Kies een boek uit onderstaande lijst, en vergeet ook je adresgegevens niet zodat we je de prijs kunnen toesturen!

Geef ook aan welk van deze boeken je zou willen winnen:

1. Poldergruwel van Mark van Dijk (leesexemplaar)
2. Nosferatu van Joe Hill (zoon van King) (leesexemplaar)
3. De Vervangster van Val McDermid (leesexemplaar)

LUCKEY QUARTER

Deze keer in Lucky Quarter de antwoorden van:

R u u d Rotteveel

Lucky Quarter staat letterlijk vertaald voor gelukswartje, of gelukshoekje. De naam voor deze rubriek is natuurlijk gebaseerd op het verhaal van Stephen King (uit Alles is Eventueel). Als jouw e-mailadres uit ons nog steeds groeiende adressenbestand wordt gehaald, is dat met recht een gelukkig hoekje geweest! Want iedereen die staat ingeschreven om ons Magazine te ontvangen heeft daarvoor kans om de "Lucky Quarter email" van de fanclub te ontvangen. We trekken elke maand uit dit bestand willekeurig een e-mailadres.

Je krijgt altijd een prijs (je) voor je deelname. Die zal elke keer weer anders zijn en je ziet vanzelf welke verrassing er bij je op de mat valt als je meedoet!

Ruud maken we blij met het boek Rosie, dat hij nog mist in de hardcover serie van de Donkere Toren...

Hoe lang ben je al King-fan, Ruud Rotteveel en hoe is dat zo gekomen?

Ik ben fan sinds ik 12 jaar ben. Voor school moesten we boeken lezen en zo kwam ik ook Stephen King tegen. Deze boeken stonden (onbegrijpelijk) niet op de boekenlijst. Ik kwam de uitgebreide versie van IT tegen, en omdat het boek mij zeer beviel, ben ik uit de bieb meerdere boeken gaan lezen van King. Ik ging verder met The Shining, gevolgd door The Stand. Kortom... in het begin voornamelijk de meest dikke boeken en iedere keer dat ik boeken ging lenen, kwam ik altijd met boeken van King thuis. Toen ik jaren later IT zag op tv, was ik zeer onder de indruk hoe Pennywise door Tim Curry gespeeld werd. Zodra ik een boek van King ga lezen, stel ik me altijd de vraag: welke verwijzingen naar andere boeken van King kom ik nu weer tegen.

Werk/School: Ik ben getrouwd, heb twee rooie katers in huis rondlopen en werk bij het UWV als adviseur werk.

Leeftijd: 42 jaar

Woonplaats: Rotterdam

Wat is je favoriete boek en waarom?

Mijn favoriete boek is er meer dan een. Ik zal eerder zeggen: serie. De Donkere Toren. Het mooiste aan deze serie, is dat je elementen uit diverse soorten films en boekengenres terugvindt. Ik denk bijvoorbeeld aan westerns, fantasy, Griekse mythologie, Harry Potter. Verder zie je ook dat de schrijfstijl van King in de loop der jaren flink veranderd is. In de hardcover-versie lees je in de inleiding ook dat hij een nieuwe Lord of the Rings wilde schrijven. Dit is niet helemaal uitgekomen, maar ik vind wel dat De Donkere Toren zijn Magnus Opus is geworden. En ik betrapte me later erop dat ik in de andere boeken ook steeds zat te tellen of namen van personen en plaatsen niet uit 19 letters bestonden ;-)

Wat is je favoriete film en waarom?

Mijn lievelingsfilm van King is The Shining (geregisseerd door Stanley Kubrick). Op de manier hoe Jack Torrance zich ontwikkelt van een ontslagen onderwijzer, via caretaker in een hotel, tot een man die volledig doordraait. Fantastisch hoe dit door Jack Nicholson gespeeld is. Uiteraard heb ik ook genoten van de serie The Shining. Beide versies hebben hoogte- en dieptepunten. Ik hoop ooit dat er een nieuwe remake gaat komen, waaruit de beste elementen van zowel de film, als de tv-serie samen gevoegd gaan worden.

Verzamel je boeken of films van Stephen King? Zo ja: hoe groot is je verzameling?

Ik heb ongeveer 25 boeken in bezit. Van het laatste deel van De Donkere Toren "De wind door het sleutelgat" heb ik net zo lang gewacht met kopen, totdat het in de hardcover versie verscheen met dezelfde kaft als de overige delen van de serie. Verder ben ik tegenwoordig meer van de e-books. Ik heb o.a. via mijn account van een Amerikaanse stripwinkel de gehele Engelse online stripserie van The Dark Tower en The Stand aangeschaft. Van de films verzamel ik voornamelijk de miniseries zoals: IT, The Shining, The Stand, Rose Red, The Langoliers etc. Juist deze miniseries blijven vaak bij het originele boek. De normale films willen wel eens wat gaan afwijken van het boek.

Welk boek of film ontbreekt er nog?

Ik volg op SyFy uiteraard ook de serie Haven. Wat ik helaas niet heb kunnen vinden is Storm of the Century en The Mist. Op dit moment ben ik nog op zoek naar de andere hardcover boeken die verbindingen hebben met De Donkere Toren, maar die moeten ook dezelfde kaft hebben als de rest van de serie. Ogen van de Draak heb ik al gevonden. Nu nog Rosie en Bezeten Stad (Salem's Lot). * redactie: vanaf nu mis je alleen Bezeten Stad nog maar (zijn ook te koop bij boekwinkeltje Stephen King Fans!)

Hoe ben je met de fanclub in aanraking gekomen?

Ik was eigenlijk op zoek naar informatie over Kingdom Hospital. Ik zag bij de FRS de DVD-box liggen en wilde meer weten van deze serie. Via googlen kwam ik bij de fanclub terecht, waar ik de rest van de middag zoet was met het lezen van allerlei informatie over films die ik nog niet had gezien of waarvan ik niet wist dat er zelfs een film van gemaakt was.

→ verder op de volgende pagina

VERVOLG LUCKEY QUARTER

R u u d Rotteveel

Welke andere schrijvers lees je graag?

Dan Brown, Tolkien, J.K. Rowling, AFTH v.d. Heijden, Kim Harrison

Wat zou je graag eens zien gebeuren t.a.v. Stephen King en/of de fanclub?

Ik hoop ooit dat er een vervolg gaat komen op Rose Red. In mijn ogen is er nog veel meer te vertellen over dit huis. Ook mag Kingdom Hospital vervolgd gaan worden.

Als je SK één vraag mocht stellen, wat zou je dan willen weten?

Ik zou vragen: welke eigenschap van jezelf heb je in Randall Flagg gestopt?

Heb je tips voor de fanclub?

Geen tips voor de fanclub..

Ook Sheldon Cooper uit The Big Bang Theorie blijkt een King fan te zijn. En hij gaat er alles aan doen om mee te spelen in de verfilming van The Stand.

Jullie blijken onze tasjes (ooit hele dozen gekregen van de NS op een boekenmarkt) zo leuk te vinden dat ze er gekke combi's mee maken, zoals Marco...

Poppetjes bij de fanclub

Op de fanclubdag waren ze al te koop, de Pennywise poppetjes van Funko. Via Stephenking.biedmeer.nl kun je de poppetjes bestellen met de blisterverpakking eromheen. Daar zijn ook de Stephen King poppetjes uit The Simpson serie te koop.

Bij onze secretaris, die ook het winkeltje beheert waar je o.a. tweedehands boeken kunt kopen, kun je nu via de [Stephen King Fanshop](http://StephenKingFanshop) op marktplaats terecht voor poppetjes **zonder de** blisterverpakking, die daardoor goedkoper zijn. Er zijn **twee verschillende** soorten Pennywise te koop. Voor 12,50 of 13,50 ex verzendkosten kan er ook een Pennywise op jouw boekenplank staan!

Je kunt bestellingen van tweedehands boekenshop en de marktplaatsshop combineren (dus niet met de fanclubwinkel op biedmeer). De fanclub ontvangt altijd 10% van de verkopen uit het winkeltje Stephen King Fans. Op korte termijn zullen ook de DVD's, boekenleggers, kettingen, armbandjes, oorbellen en sleutelhangers via de marktplaatsshop te krijgen zijn.

Stephen King: Het Rolling Stone Interview

De meester van de horror kijkt terug op zijn 40-jarige carrière...

Door Andy Greene | 31 oktober 2014

Het gebouw waar Stephen Kings kantoor in zit staat aan een bijzonder treurig doodlopend straatje aan de rand van Bangor, Maine, met als burens een wapen- en munitiewinkel, een verkoper van sneeuwploegen en, hoe toepasselijk, een oud kerkhof. Van de buitenkant ziet dit onopvallende gebouw eruit als een nieuw filiaal van Dunder Mifflin, een weloverwogen keuze, die er voor zorgt dat King en zijn kleine aantal medewerkers veilig kunnen werken. "Wij kunnen niet aan een hoofdstraat zitten, want dan zouden de mensen ons weten te vinden," zegt één van zijn assistenten. "En dat zijn de mensen waarvan je niet wilt dat ze je vinden. Er zijn behoorlijk rare mensen op zoek naar hem."

Nadat de deur open gedaan is komt de bezoeker in een soort van Stephen King hemel - kamers die behangen zijn met door fans gemaakte kunstwerken, bevolkt door karakters uit zijn boeken, een Stephen King *Simpsons* actiepoppetje, een bizar bobble-head poppetje van de gestoorde clown uit zijn boek uit 1986, *IT* en stapels en stapels met boeken. Hij heeft een oud Gotisch huis (complete met spinnenwebben en vlermuizen op het hek), een paar kilometer verderop waar busladingen vol toeristen op af komen, maar hij is daar bijna nooit zelf aanwezig. Het grootste gedeelte van het jaar woont hij in het tweeënehalf uur verderop gelegen Lovell, Maine, en nu zijn drie kinderen volwassen zijn gaan hij en zijn vrouw, Tabitha, naar Sarasota, Florida, als het in Maine hartje winter is.

King zelf komt maar ongeveer één keer per maand op zijn kantoor, maar vandaag kwam hij langs en, zoals gewoonlijk, is hij met heel veel projecten tegelijk bezig. Hij heeft net de uiteindelijke versie van zijn komende seriemoordenaarsboek *Finders Keepers* (een vervolg op zijn recente werk *Mr. Mercedes*) opgeleverd. Een behoorlijk verbazingwekkend feit, aangezien hij dit jaar ook nog twee boeken zal uitgeven, het scenario zal schrijven voor de nieuwe film van Joan Allen/Anthony LaPaglia *A Good Marriage* en doorgaat met het fijn slijpen van *Ghost Brothers of Darkland County*, een musical die hij samen met John Mellencamp schreef.

Maar op dit moment zit de 67-jarige voorover gebogen in een makkelijke stoel in zijn kantoor waar hij een donut verorbert die een groeiende hoop van poedersuiker op zijn zwarte turtleneck shirt achterlaat. Hij is opgewonden over de komende publicatie van *Revival*, een modern Frankensteinverhaal over een predikant die geobsedeerd is door de helende krachten van elektriciteit en zijn 50 jaar durende relatie met een aan drugs verslaafde rockgitarist. Het is zo goed als gegarandeerd dat het boek op nummer één van de *The New York Times* bestseller lijst terecht komt.

Sinds 1974, toen *Carrie* voor het eerst verscheen, heeft King naar schatting 350 miljoen boeken verkocht en is hij nu honderden miljoenen dollars waard. John Grisham en *Fifty Shades of Grey* auteur E.L. James zullen misschien ooit meer verkopen dan hij, maar dat is nauwelijks een probleem. "Hij is niet competitief ingesteld," zegt zijn agent Chuck Verrill. "De enige kerel waar hij ooit in geïnteresseerd was is Tom Clancy. Ze zaten ooit samen bij Penguin en er was King duidelijk gemaakt dat hij de tweede viool speelde ten opzichte van Clancy. Dat vond hij niet leuk, maar hij is er tevreden mee hoe de zaken er nu voorstaan."

King heeft niet veel diepte-interviews gegeven sinds een busje hem 15 jaar geleden bijna doodde, maar hij besloot om Rolling Stone de kans te geven om over zijn leven en carrière te schrijven.

Het grootste deel van uw boeken gaat over horror of het bovennatuurlijke. Waardoor neigt u naar dit soort onderwerpen?

Het zit ingebouwd. Dat is alles. De eerste film die ik ooit zag was een horrorfilm. Het was *Bambi*. Toen dat kleine hert in gevaar was door een bosbrand was ik doodsbang, maar ik was ook opgewonden. Ik kan het niet uitleggen. Mijn vrouw en kinderen drinken koffie. Ik vind het niks. Ik houd van thee. Mijn vrouw en kinderen raken een pizza met ansjovis niet eens aan. Maar ik ben dol op ansjovis. Datgene waar ik over schrijf was ingebouwd als onderdeel van de uitrusting.

Stephen King: Het Rolling Stone Interview

Heb je je daarvoor geschaamd?

Nee. Ik heb veel plezier in het bang maken van mensen. Ik wist ook dat het sociaal aanvaardbaar was, want er bestaan heel veel horrorfilms. En ik heb mijn tanden geslepen met horrorcomics zoals *The Crypt of Terror*.

Met het schrijven van horrorverhalen trad je toe tot één van de minst gerespecteerde genres binnen de fictie.

Yeah. Het is één van de genres die aan de verkeerde kant van het spoor wonen in de literaire wereld, maar wat kon ik er aan doen? Dat is waar ik naartoe getrokken werd. Ik ben dol op D.H. Lawrence. En de gedichten van James Dickey, Émile Zola, Steinbeck . . . Fitzgerald, niet zo heel gek op. Hemmingway, die al helemaal niet. Hemmingway is gewoon slecht. Als mensen daar van houden, geweldig. Maar als ik op die manier zou moeten schrijven, dan zou wat er uit zou komen hol en levenloos zijn, omdat het niet zoals ik zou zijn. En, moet ik eerlijk zeggen: Tot op zekere hoogte heb ik het horrorgenre op een hoger plan gebracht.

Daar zullen weinigen het mee oneens zijn.

Het wordt nu meer gerespecteerd. Ik heb mijn hele leven gezegd dat ik tegen het idee ben om hele gebieden van fictie af te doen als "genre" en dat het daarom niet als literatuur gezien kan worden. Ik probeer niet arrogant te zijn of iets dergelijks. Raymond Chandler heeft het detectivegenre op een hoger plan gebracht. Mensen die geweldig werk gedaan hebben, hebben het onderscheid wat minder duidelijk gemaakt.

Veel critici waren behoorlijk hard over je toen je pas begon.

Aan het begin van mijn carrière stond er in *The Village Voice* een karikatuur van mij die nog tot op de dag van vandaag pijn doet als ik er aan denk. Het was een tekening van mij terwijl ik geld aan het eten was. Ik had zo'n groot, opgezwollen gezicht. Het gaf aan dat, als fictie heel veel verkocht werd, dat slecht was. Als iets toegankelijk is voor heel veel mensen, dan moet het wel dom zijn, want de meeste mensen zijn dom. En dat zijn elite mensen. Ik trap er niet in.

Maar die houding bestaat tot op de dag van vandaag. Literair recensent Harold Bloom scheurde je met veel plezier aan stukken toen je 10 jaar geleden de National Book Award won.

Bloom heeft mij nooit boos gemaakt, want er zijn nu eenmaal recensenten, en hij is er daar één van, die hun onwetendheid over wat populair is dragen als een medaille van intellectuele dapperheid. Hij is misschien in staat om te zeggen dat Mark Twain een geweldige schrijver is, maar het is voor hem onmogelijk om toe te geven dat er een directe lijn ligt tussen, laten we zeggen Nathaniel Hawthorne en Jim Thompson omdat hij mensen als Thompson niet leest. Hij denkt gewoon, "Ik heb nooit iets van hem gelezen, maar ik weet dat het verschrikkelijk is."

Michiko Kakutani, die recensies schrijft voor *The New York Times*, is precies hetzelfde. Ze schrijft een review van een boek zoals David Mitchells *The Bone Clocks*, wat één van de beste boeken van het jaar is. Het is net zo goed als Donna Tartt's *The Goldfinch*, heeft hetzelfde soort van diepe literaire weerklank. Maar omdat het elementen van fantasy en sciencefiction bevat, wil Kakutani het niet begrijpen. In die zin zijn Bloom en Kakutani en nog een aantal Grijs Eminenties van de literaire review net als kleine kinderen die zeggen, "Het is voor mij onmogelijk om deze maaltijd te eten omdat de verschillende soorten voedsel op het bord elkaar aanraken!"

Filmcritici kunnen naar populaire films als *Jaws* kijken en deze overladen met complimenten, terwijl in een ander deel van de kranten de recensenten jou met de grond gelijk maken voor *The Stand*.

Film is van nature al bedoeld om een voor iedereen toegankelijk medium te zijn. Laten we eerlijk zijn, je kunt iemand die verdomme niet eens kan lezen meenemen naar *Jaws* en hij kan begrijpen waar het over gaat. Ik weet niet wie de Harold Bloom van de filmwereld is, maar als je zo iemand vond en tegen hem zou zeggen, "Vergelijk *Jaws* met *400 Blows* door Francois Truffaut," zou hij slechts lachen en zeggen, "Wel, *Jaws* is een stukje slecht, populair entertainment, maar *400 Blows* is film." Dat is hetzelfde soort van elitarisme.

Stephen King op het 54th Annual National Book Awards Ceremony and Benefit Dinner in New York City, New York op 19 november 2003. (Photo: Robin Platzer/Getty)

Stephen King: Het Rolling Stone Interview

Even een andere versnelling, in je nieuwe boek *Revival* gaat het veel over religie. Om precies te zijn, één van de twee hoofdpersonen is een dominee die zich tot God wendt als zijn familie sterft, maar ook een preek houdt over het feit dat religie complete oplichterij is. Hoeveel van die preek kun je op je eigen geloof betrekken?

Mijn kijk daarop is dat georganiseerde religie een zeer gevaarlijk wapen is, dat door veel mensen misbruikt is. Ik ben opgegroeid in een Methodistenkerk en we gingen elke zondag naar de diensten en 's zomers naar bijbelschool. We hadden geen keuze. We deden het gewoon. Dus al die zaken over geloof als een kind in *Revival* zijn in principe autobiografisch. Maar als kind had ik al mijn twijfels. Als ik naar een bijeenkomst van de Methodisten jeugdbeweging ging leerden we daar dat alle Katholieken naar de hel gingen omdat zij idolen aanbidden. Dus op dat moment heb ik tegen mezelf gezegd, "Katholieken gaan naar de hel, maar mijn tante Molly is met een Katholiek getrouwd en zij is ook katholiek geworden en ze hebben 11 kinderen en die zijn allemaal best aardig en één van hen is mijn beste vriend - en die gaan allemaal naar de hel?" En ik denk bij mezelf, "Dat is bullshit." En als dat bullshit is, hoeveel van de rest is dan ook bullshit?

Heb je het ooit met je moeder over deze twijfels gehad?

Jezus, nee! Ik hield van haar. Ik zou nooit zoiets gedaan hebben. Nadat ik van de middelbare school kwam, was ik wel klaar met religie. Als je iemand zoals Jimmy Swaggart ziet en hij zou de grote dominee zijn die door God zelf aangeraakt is en betaalt hoeren zodat hij onder hun rokken kan kijken, het is allemaal gewoon zo hypocriet.

Dat alles gezegd hebbende, je hebt in de loop van de jaren wel duidelijk gemaakt dat je nog steeds in God gelooft.

Yeah. Ik kies ervoor om in God te geloven omdat het zaken beter maakt. Je hebt een rustpunt, een bron voor kracht. Ik vraag mezelf niet af, "Bestaat God nou wel of niet?" Ik kies ervoor om te geloven dat God bestaat en daarom kan ik zeggen, "God, Ik kan dit niet alleen. Help me om niet te drinken vandaag. Help me om geen drugs te gebruiken vandaag." En voor mij werkt dat uitstekend.

Ik begon met drinken op mijn 18e.

Geloof je in leven na de dood?

Ik weet het niet. Ik ben volkomen agnostisch op dat punt. Laten we het zo zeggen, ik zou wel willen geloven dat er nog een soort van leven na de dood is. Ik geloof dat, als we bezig zijn om te sterven, dat alle in de hersenen ingebouwde noodcircuits, de zaak overnemen. Ik baseer wat ik zeg niet op enig proefondervindelijk bewijs. Ik denk dat het heel goed mogelijk is dat, als je stervende bent, deze circuits geactiveerd worden, wat bijvoorbeeld het hele witte-licht-aan-het-einde-van-de-tunnel-fenomeen zou kunnen verklaren - als mensen klinisch dood zijn en ze zien hun familieleden en dat soort zaken en zeggen, "Hallo, het is geweldig om je weer te zien."

Hoop je dat je naar de hemel gaat?

Ik wil niet naar de hemel gaan waarover ik als kind geleerd heb. In mijn ogen is die behoorlijk saai. Het idee dat je de hele dag rondhangt op een wolk en naar kerels die harp spelen moet luisteren? Ik wil niet naar harpmuziek luisteren. Ik wil naar Jerry Lee Lewis luisteren!

Zou je willen dat je geloof sterker was? Zou je meer gerustgesteld zijn als je meer zekerheid had?

Nee, Ik denk dat onzekerheid goed is. Zekerheid zorgt voor zelfgenoegzaamheid en zelfgenoegzaamheid betekent dat je alleen maar ergens in je mooie, kleine, comfortabele huisje in Michigan wilt zitten, kijkend naar CNN en zeggen, "Oh, die arme kinderen van immigranten die allemaal de grens over komen. Maar hier kunnen ze echt niet blijven - dat is niet wat God wil. Laten we ze allemaal maar terugsturen naar de drugskartels." Dat heeft een soort van zelfgenoegzaamheid.

Hoe zit het met het Kwaad? Geloof je dat er zoiets bestaat?

Ik geloof in het Kwaad, maar ik twijfel mijn hele leven al of er nu wel of niet een extern Kwaad is, of er nu wel of niet een kracht is in de wereld die ons echt wil vernietigen, van binnenuit, individueel en collectief. Of dat het allemaal van binnenuit komt en dat het allemaal onderdeel is van onze genetica en omgeving. Als we iemand tegenkomen zoals, laten we zeggen, Ted Bundy, die al die vrouwen martelde en vermoordde en soms daarna nog terugkwam om seks te hebben met de lijken, dan denk ik niet dat we naar zijn opvoeding kunnen kijken en zeggen, "Oh, dat komt allemaal omdat zijn moeder een wasknijper op zijn penis zette toen hij 4 jaar oud was." Dat gedrag was ingebouwd. Kwaad zit in ons. Des te ouder ik word, des te minder denk ik dat er een soort van duivelse invloed bestaat die van buiten onszelf komt; het komt van de mensen. En als we niet iets kunnen doen om dit probleem te tackelen, dan zullen we, vroeger of later, onszelf om zeep brengen.

Stephen King: Het Rolling Stone Interview

Wat bedoel je?

Een maand geleden las ik in de *Huffington Post* iets dat me is bijgebleven. Het was erg verontrustend. Het was iets populair wetenschappelijks, wat het enige wetenschappelijke is dat ik kan begrijpen. Er stond dat we nu ongeveer 50 jaar luisteren naar de hemel, zoekend naar enig teken van leven, en dat we alleen maar stilte horen. Als je ziet wat er vandaag de dag gebeurt op de wereld, en je ziet al die conflicten en hoe onze technologische expertise onze capaciteit om onze eigen emoties in bedwang te houden, ver achter zich heft gelaten - dat zie je nu gebeuren met ISIS - wat is dan de oplossing? De enige oplossing die wij zien voor ISIS is om die klootzakken plat te bombarderen, zodat ze niet de hele wereld over kunnen nemen. En dat is wat er zo beangstigend is aan die stilte - misschien hebben alle intelligente rassen wel dit niveau van geweld en technologische vooruitgang bereikt en zich niet verder kunnen ontwikkelen. En dan houdt het gewoon op. Je loopt tegen de muur en dat is het dan.

Dus jij denkt dat het lot van de mensheid is om zichzelf op een dag uit te roeien?

Ik kan niet in de toekomst kijken, maar die is deprimerend. Het uitputten van hulpbronnen - wij leven in een eten-en-rennen economie. Ik ben ook dol op de Republikeinen. Altijd als het over geld gaat - de nationale schuld bijvoorbeeld - schreeuwen ze om het hardst "Hoe zit het met onze kleinkinderen?" Maar als het over het milieu gaat dan hebben ze zoiets van, "De eerste 40 jaar is er nog niets aan de hand."

Ik wil het nu over schrijven hebben. Neem eens een gewone werkdag met me door als je werkt aan een nieuw boek.

Ik word wakker. Ik ontbijt. Ik wandel 5 kilometer. Ik kom terug, ik ga naar mijn kleine kantoor waar een manuscript ligt en de laatste pagina waar ik tevreden over was ligt bovenop. Ik lees dat en dan lijkt het allemaal vanzelf te gaan. Ik ben in staat om de pagina te lezen en te reviseren en dan kan ik mezelf -klik- zo weer terug vinden in die wereld, wat het ook is. Ik ben niet de hele dag bezig met schrijven. Ik schrijf misschien nieuwe kopij voor twee uur en dan lees ik het terug en reviseer delen ervan en dan print ik uit waar ik tevreden over ben en dan houd ik er mee op.

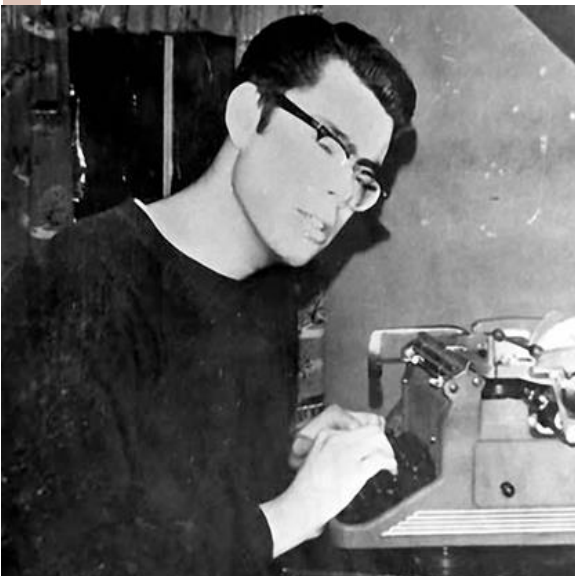
Doe je dat elke dag?

Elke dag, zelfs in het weekend. Ik schreef meer en ik schreef sneller - dat ligt aan de leeftijd. Je wordt er iets langzamer van.

Is schrijven een verslaving voor je?

Yeah. Absoluut. Ik houd ervan. En het is één van de weinige dingen die ik nu minder doe en waar ik net zoveel voldoening uit put. Gewoonlijk met drugs en drank doe je het meer en krijg je er in de loop der tijd minder voldoening van. Het voelt nog steeds heel erg goed, maar het is verslavend, obsessief-compulsief gedrag. Dus ik schrijf elke dag, misschien zes maanden lang en dan heb ik een concept van iets - en dan dwing ik mezelf om daar 10 tot 12 dagen helemaal niets aan te doen, zodat alles kan bezinken. Maar gedurende die dagen drijf ik mijn vrouw tot waanzin. Zij zegt, "Blijf uit mijn buurt, ga naar buiten, ga iets doen - schilder een vogelhuisje, wat dan ook!"

Dus kijk ik TV, speel ik op mijn gitaar en laat de tijd verstrijken, en als ik dan 's avonds naar bed ga heb ik meestal van die hele rare dromen, meestal geen prettige want wat er ook voor zorgt dat je verhalen wilt schrijven, dat houdt nooit op. Dus als het niet opgeschreven wordt, dan moet het toch ergens geuit worden en dat gebeurt dan dus in mijn dromen. Het zijn altijd dromen die verband houden met een soort van schaamte en onzekerheid.

Zoals wat?

Er is één terugkerende, waarin ik in een toneelstuk speel en ik ga naar het theater en het is de avond van de première en niet alleen kan ik mijn kostuum niet vinden maar ik realiseer me ook dat ik nooit mijn tekst geleerd heb.

En hoe interpreteer je deze droom?

Het is onzekerheid - faalangst, angst om tekort te schieten.

Ben je nog steeds bang voor mislukking na al die succesvolle jaren?

Zeker. Ik ben bang voor van alles. Ik ben bang om te falen met welk verhaal ik ook schrijf - dat ik het niet kan verzinnen of dat ik niet in staat zal zijn om het af te maken.

Stephen King: Het Rolling Stone Interview

Denk je dat jouw verbeelding actiever is dan die van de meeste mensen?

Dat weet ik niet man. Het is meer getraind. Het doet pijn om je van alles voor te stellen. Het kan je hoofdpijn bezorgen. Waarschijnlijk doet het niet fysiek pijn, maar het doet wel mentaal pijn. Maar hoe vaker je het doet, hoe makkelijker je er van af komt. Iedereen kan het, maar ik denk dat niet iedereen het evenveel ontwikkelt.

Dat is waar, maar niet veel mensen kunnen wat jij kunt.

Ik kan me nog herinneren dat ik als middelbare scholier verhalen en boeken schreef, sommige daarvan werden uiteindelijk gepubliceerd en andere niet. Het was net alsof mijn hoofd zou gaan exploderen - er waren zoveel zaken waar ik tegelijkertijd over wilde schrijven. Ik had zoveel ideeën, allemaal opgepot. Het was alsof ze toestemming nodig hadden om naar buiten te komen. Ik had een groot reservoir van verhalen in mij die ik wilde vertellen en alles wat ik hoefde te doen was er een stuk pijp in te steken en alles kwam eruit stromen. Er zit nog steeds veel in dat reservoir, maar niet meer zo veel als vroeger.

The Tommyknockers is een afschuwelijk boek

Wanneer kreeg je je eerste idee voor *Revival*?

Ik had dat al sinds ik een kind was, om eerlijk te zijn. Ik las een verhaal dat *The Great God Pan* heet op de middelbare school, en daar zaten twee karakters in die zich afvroegen of een vrouw terug kon komen van de dood en hun dan kon vertellen hoe het was. Dat vond ik echt heel eng. Hoe meer ik daarover nadacht des te meer ik dacht over het Mary Shelley *-Frankenstein* ding.

Hoe lang duurde het om het verhaal te schrijven?

Ik begon eraan in Maine en maakte het in Florida af. Een echt boek schrijven duurt minimaal een jaar. Een eerste versie kan ruw zijn en daarna ga je het fijn slijpen, de slechte stukken eruit halen. Elmore Leonard - iemand vroeg aan hem, "Hoe schrijf je een boek dat iemand wil lezen?" En hij zei, "Je laat de vervelende stukken eruit."

Heb je iets van jezelf in het karakter van Jamie gestopt?

Yeah, zeker. Jamie is een kerel die aan drugs verslaafd raakt na een motorongeluk en ik heb een probleem met drugs sinds, man, weet ik veel. Je zou kunnen zeggen dat ik sinds de universiteit een drugsprobleem heb.

Je had ook een flink alcoholprobleem. Wanneer werd dat een kwestie?

Ik begon met drinken op m'n 18e. Ik realiseerde me dat ik een probleem had tegen de tijd dat Maine de eerste staat van het land werd dat statiegeld op flessen en blikjes invoerde. Je kon de troep niet langer gewoon weggooiën, je spaarde het op, je bracht het naar het recycle centrum. En thuis dronk niemand behalve ik. Mijn vrouw nam wel eens een glaasje wijn, maar dat was alles. Toen ik op een avond naar de garage ging was de vuilnisbak, bestemd voor lege bierblikjes tot aan de rand toe vol.

De week ervoor was die vuilnisbak nog leeg. Ik dronk ongeveer een krat bier per nacht. En ik dacht, "Ik ben een alcoholist." Dat was waarschijnlijk zo rond 1978-1979. Ik dacht, "Ik moet echt heel voorzichtig zijn, want als iemand tegen me zegt, 'Je drinkt te veel, je moet ermee stoppen,' zal ik dat niet kunnen."

Was je 's morgens aangeschoten als je schreef in die tijd?

Niet echt. Ik dronk niet overdag. Soms, als ik met twee dingen tegelijk bezig was - wat vrij vaak gebeurde, soms zelfs nu nog - dan werkte ik 's nachts. En als ik 's nachts werkte dan was ik dronken. Maar ik schreef nooit iets nieuws 's nachts, ik herschreef alleen. Het is allemaal goed gekomen.

Op welk moment kwamen de hard drugs in beeld?

Dat was waarschijnlijk rond 1978, zo'n beetje op hetzelfde moment dat ik me realiseerde dat ik mijn drinken niet meer onder controle had. Hoewel, ik dacht dat ik het onder controle had, maar in werkelijkheid was dat niet zo.

Dat was cocaine?

Yeah, coke. Ik was een zware gebruiker vanaf 1978 tot 1986, iets in die orde.

Heb je geschreven terwijl je high was van de coke?

Oh, yeah, ik moest wel. Ik bedoel, coke was heel anders dan alcohol. Drank daar kon ik mee wachten. Maar coke gebruikte ik voortdurend.

Je had drie jonge kinderen gedurende die tijd. Het moet erg stressvol geweest zijn om zo'n groot geheim te hebben, terwijl je ook je verantwoordelijkheden moest nemen.

Dat herinner ik me niet.

Echt niet?

Nee. Die hele tijd is behoorlijk vaag voor me. Ik gebruikte het alleen niet als er mensen in de buurt waren. En ik was geen gezellige, sociale drinker. Ik zei altijd dat ik niet naar een bar wilde, want die zaten vol met klootzakken zoals ik.

Stephen King: Het Rolling Stone Interview

De familie King (foto: Baerbel Schmidt/NYTimes/Redux)

Ik probeer te begrijpen hoe het mogelijk is om in het geheim acht jaar lang een drugsverslaafde te zijn, terwijl je al die tijd bestsellers schreef en ook nog vader van een familie was. Tja, ik snap dat nu ook niet, maar je doet wat je moet doen. En als je een verslaafde bent, dan moet je gebruiken. Dus je probeert alles zo goed mogelijk onder controle te houden. Maar beetje bij beetje begon het familieleven wel scheurtjes te vertonen.

Ik kon er meestal redelijk goed mee omgaan. Ik was in staat om op te staan, ontbijt voor de kinderen te maken en te zorgen dat ze naar school gingen. En ik was sterk; ik had meer dan genoeg energie. Anders zou ik mezelf vermoord hebben.

Maar in de boeken begon je het na een tijdje wel te merken. *Misery* is een boek over cocaïne. *Annie Wilkes is cocaine*. Zij was mijn grootste fan.

Werd de kwaliteit van je schrijven ook minder?

Yeah, dat gebeurde. Ik bedoel *The Tommyknockers* is een afschuwelijk boek. Dat was het laatste dat ik schreef voordat ik besloot dat het zo niet verder kon. En ik heb er de laatste tijd veel aan gedacht en dan zeg ik tegen mezelf, "Er zit ergens een heel goed boek hier, verstopt tussen al de bedrieglijke energie waar cocaïne in voorziet en ik zou naar dit boek terug moeten gaan." Het boek is ongeveer 700 pagina's lang, en ik denk bij mezelf, "Er zit waarschijnlijk een goed 350 pagina's dik kort verhaal in verstopt."

Is *The Tommyknockers* het boek in je portfolio waarvan je denkt dat je het hebt verknoeid?

Nou, ik ben niet zo heel erg dol op *Dreamcatcher*. *Dreamcatcher* werd geschreven na het ongeluk. [In 1999 werd King aangereden door een busje tijdens een wandeling en zwaar gewond achter gelaten.] Ik gebruikte heel veel Oxycontin tegen de pijn. En ik kon toen niet op een computer werken omdat het teveel pijn deed om in die positie te zitten. Dus ik heb dat hele boek met de hand geschreven. En ik was behoorlijk stoned toen ik het schreef, door de Oxy, en dat is dus nog een boek waarin je de drugs aan het werk ziet.

Als je je beste boek zou moeten kiezen, welk zou dat zijn?

Lisey's Story. Dat voelde als een belangrijk boek voor mij omdat het over het huwelijk ging en daar had ik nog nooit over geschreven. Ik wilde het over twee zaken hebben: Het eerste is de geheime wereld die mensen binnen hun huwelijk bouwen en het tweede was dat, zelfs in die intieme wereld, er nog altijd dingen zijn die we niet weten van elkaar.

Ben je klaar met het schrijven van Donkere Toren boeken?

Ik ben nooit klaar met *De Donkere Toren*. De Donkere Toren boeken zijn nooit gereedgemaakt, dus ik kijk er naar alsof het eerste versies zijn. En tegen de tijd dat ik bij het vijfde of zesde deel was bedacht ik me opeens, "Dit is eigenlijk gewoon één boek." Ik word er gek van. Het probleem is om de tijd te vinden om ze te herschrijven. Er is een onderdeel dat mist - een grote veldslag bij een plaats die Jericho Hill heet. En het hele verhaal zou herschreven moeten worden en ik heb daar al diverse malen over nagedacht, maar ik weet niet hoe ik ermee moet beginnen.

Je bent echt rijk geworden in de loop der jaren. Veel mensen zouden dit ook laten zien, huizen kopend in Hawaï en Zuid/Frankrijk en die dan vol hangen met Picasso's. Dat is duidelijk niet jouw ding, dus wat betekent geld voor je?

Ik heb graag geld om boeken te kunnen kopen en om naar de film te kunnen gaan en muziek te kunnen kopen en dat soort zaken. Het mooiste voor mij in de hele wereld is dat ik tv-shows kan downloaden via iTunes, want dan zijn er geen reclames, maar toen ik me nog een slag in de rondte werkte kon ik me dat nooit veroorloven. Maar ik denk niet eens aan geld. Ik heb twee geweldige dingen in mijn leven: Ik ben pijnvrij en ik ben schuldvrij. Geld betekent dat ik mijn familie kan onderhouden en toch nog kan doen wat ik het liefste doe. Niet veel mensen in de wereld kunnen dat zeggen en niet veel schrijvers kunnen dat zeggen. Ik geef niks om kleding. Ik geef niks om boten. We hebben een huis in Florida. Maar we wonen nota bene in Maine. Het is niet zoals een trendy gemeenschap of zoiets. We hebben de huizen en we hebben spullen. Mijn vrouw houdt van dat alles. Ik houd van auto's, want ik ben opgegroeid op het platteland en een auto was belangrijk. Dus hebben we meer auto's dan we nodig hebben, maar dat is onze grootste buitensporigheid.

Stephen King: Het Rolling Stone Interview

Als je ziet hoe die hedge-fonds jongens leven als koningen . . .

Compleet vreemd voor mij. Ik heb *The Wolf of Wall Street* gezien en in mijn ogen had de hoofdrolspeler een erg uitpuittende manier van leven. Geld alleen om het geld interesseert me niet. We hebben er veel van en we geven er veel van weg.

Ik heb gelezen dat je grote sommen geld doneert aan goede doelen, alleen horen we bijna nooit waaraan je doneert.

Wij zijn zodanig opgevoed dat het wordt gezien als hoogmoed als je geld weggeeft en dat je daar dan zo'n punt van maakt dat iedereen het meteen ziet. Je doet het voor jezelf en je wordt niet geacht er een grote show van te maken. Wij hebben sommige donaties publiekelijk toegegeven, maar dan wel met het idee om aan andere mensen duidelijk te maken, "Dit is het voorbeeld dat we proberen te geven en we wensen dat jij hetzelfde doet."

Dus als ik \$1 miljoen weggeef aan het Eastern Maine General Hospital, dan doe ik dat omdat ik hoop dat ook anderen dan een bijdrage zullen doen. Ik ben er niet tegen om wat voor beroemdheid ik ook heb in de strijd te werpen. Vandaag ga ik een tv-reclame opnemen voor de kandidaat van de Democraten Shenna Bellows. Zij neemt het op tegen Susan Collins voor een zetel in de Senaat. En ik weet niet hoeveel goodwill ik heb in deze staat, maar ik denk behoorlijk wat, dus misschien maakt deze reclame een verschil.

Ik zei: "We zouden moeten gaan trouwen."

En zij zei; "Laat me daar een nachtje over slapen."

Ben je bang dat teveel politieke activiteit ervoor kan zorgen dat mensen je niet meer willen lezen?

Dat gebeurt doorlopend. Ik schreef een E-book na dat gebeuren in Newtown, Connecticut, waar een kerel al die kinderen dood schoot. Ik kreeg toen veel brieven, iemand zei, "Klootzak! Ik zal nooit meer één van je kloteboeken lezen." Nou en? Als je al zover heen bent dat je vermaak niet kunt meer onderscheiden van politiek, wie zit er dan op jou te wachten? God nog aan toe!

Ik heb nooit wat gegeven om de boeken van Tom Clancy, maar dat was niet omdat hij een Republikein was, het

was omdat ik vond dat hij niet kon schrijven. Er is nog zo'n vent waarvan ik proef dat hij waarschijnlijk behoorlijk rechtse ideeën heeft. Zijn naam is Stephen Hunter. En ik vind zijn boeken geweldig. Ik denk niet dat hij die van mij ook goed vindt.

Je vader liep de deur uit toen je twee jaar oud was. Hoeveel invloed had zijn afwezigheid op jouw leven?

Ik weet het niet. Ik leef geen gecontroleerd leven, maar ik kan me wel herinneren dat Tabby en ik trouwden, lang geleden in 1971. Ik herinner me dat we samen in bed lagen en ik draaide me naar haar om en zei, "We zouden moeten gaan trouwen." En zij zei, "Laat me daar een nachtje over slapen."

In 1952, 3 jaar nadat zijn vader de familie in de steek liet. (foto:

Met dank aan de familie King)

En 's morgens zei ze, "Yeah, we zouden moeten gaan trouwen." We hadden niets. Ik bedoel, ik werkte bij een benzinstation. Ik tankte auto's vol. En toen ik eindexamen gedaan had, zat zij nog op school. En toen ik een baantje kreeg in een wasserij omdat ik geen baan als leraar kon krijgen, toen hadden we nog geen rooie cent. Zij werkte in een Dunkin' Donuts toen ik eindelijk als leraar aan de slag kon. We hadden thuis geen telefoon en we hadden twee baby's. Vraag me niet waarom we dat deden. Ik kan me niet herinneren wat voor mentaliteit we hadden.

Terugkijkend, zou je het allemaal opnieuw zo doen?

We moeten knettergek geweest zijn, maar ik houd van die kinderen en ik ben blij dat we het gedaan hebben. Zij ging werken bij Dunkin' Donuts. Ze zag er leuk uit in dat korte roze uniform. God, ze zag er zo goed uit. Ze ziet er nog steeds goed uit in mijn ogen, maar oh, mijn God. En dat roze nylon had echt iets heel sexy's.

Zij bracht de lege emmers van de vulling voor de donuts mee naar huis en die gebruikten we als luiereemers.

Dus ik gaf les op school, zij werkte bij. Ik lette op de kinderen, gaf ze hun flesjes en verschoonde hun luiers en zij kwam om 23:00 uur thuis. En dan gingen we slapen. En ik dacht bij mezelf, "Ik ga dit huwelijk niet verlaten, wat er ook gebeurt."

Stephen King: Het Rolling Stone Interview

Je vader overleed in 1980. Had je ooit de behoefte om hem te ontmoeten, als was het maar om zijn kant van het verhaal te horen?

Nee. Ik was nieuwsgierig toen ik een kind was. Ik dacht altijd, "Ik zou hem willen vinden en dan de kop van z'n romp slaan." En dan in mijn latere leven dacht ik bij mezelf, "Ik zou hem willen vinden en zijn kant van het verhaal horen en dan de kop van z'n romp slaan." Want er was gewoon geen geldig excuus voor. Het was niet alleen dat hij gewoon wegliep en ons achterliet - hij liet haar achter met een hele stapel rekeningen, waarvoor ze heel hard heeft moeten werken om die te kunnen betalen.

Wat hield je tegen?

Ik was te druk. Ik probeerde een carrière als schrijver te beginnen. En ik gaf les. Ik gaf les en als ik thuis kwam probeerde ik altijd nog ergens een paar uur te vinden om te schrijven. Om heel eerlijk te zijn, man, ik heb er niet zo heel vaak aan gedacht.

Heb je die nieuwe documentaire "Room 237" gezien over geobsedeerde fans van Stanley Kubrick's *The Shining*?

Yeah. Wel, laat ik het zo zeggen - ik heb er ongeveer de helft van gezien en begon er toen een beetje ongeduldig van te raken en heb het uitgezet.

Je leest boeken omdat je ze leest.

Waarom?

Deze mannen waren echt aan het zoeken. Ik heb nooit veel geduld kunnen opbrengen voor academisch gelul. Het is zoals Dylan zegt, "Als je mensen veel messen en vorken geeft dan moeten ze wel iets snijden." En dat was wat er gebeurde in die film.

Door de jaren heen ben je altijd extreem kritisch geweest over Kubricks film. Is het mogelijk dat hij een geweldige film maakte die heel magertjes gebaseerd was op je boek?

Nee. Zo heb ik dat echt nooit gezien. En ik kijk naar geen enkele film op die manier. De films hebben me nooit zo veel kunnen schelen. De films zijn de films. Ze maken ze gewoon. Als ze goed zijn, geweldig. Als ze niet goed zijn, dan zijn ze dat niet. Maar ik zie ze als een minder medium dan fictie, dan literatuur en meer als een kortstondig medium.

Ben je verwonderd over de cultus die gegroeid is rond Kubricks *Shining*?

Ik snap het niet. Maar er is heel veel dat ik niet snap. Maar het is duidelijk dat heel veel mensen de film geweldig vinden en zij snappen niet waarom ik dat niet vind. Het boek is heet, en de film is koud; het boek eindigt in vuur, en de film in ijs. In het boek, is er een echte boog waarin je die man, Jack Torrance, ziet proberen om goed te zijn en beetje bij beetje verschuift hij naar de kant waar hij gek wordt. En voor wat mij betreft, toen ik de film zag was Jack al gestoord vanaf de eerste scène. Toentertijd moest ik mijn mond houden. Het was een voorvertoning en Nicholson was erbij. Maar vanaf het moment dat hij op het scherm verscheen dacht ik bij mezelf, "Oh, ik ken die vent. Ik heb hem in vijf films met motorfietsen gezien waar Jack Nicholson dezelfde rol speelde." En het is zo vrouw onvriendelijk. Ik bedoel, Wendy Torrance wordt gewoon weergegeven als een soort van schreeuwende vaatdoek. Maar dat is gewoon mijn mening, dat is hoe ik ben.

Wat is de beste film die ooit gemaakt is naar één van je boeken?

Waarschijnlijk *Stand by Me*. Ik vond dat de film trouw aan het boek was en omdat ook de emotie van het verhaal goed gevangen was. Het was in beweging. Ik denk dat ik Rob Reiner doodsbang gemaakt heb. Hij liet mij de film zien in een zaaltje in het Beverly Hills Hotel. Ik was daar voor iets anders en hij vroeg, "Kan ik even langs komen en je deze film laten zien?" En je moet weten dat de film met een extreem laag budget gemaakt is. Het was zo'n film die in 6 theaters zou draaien en dan misschien wel gewoon zou verdwijnen. Maar in plaats daarvan werd het een wereld hit. Toen de film was afgelopen heb ik hem een knuffel gegeven omdat ik tot tranen toe geroerd was, omdat het zo autobiografisch was.

Maar *Stand by Me*, *Shawshank Redemption*, *Green Mile* zijn allemaal echt hele goede films. *Misery* is een geweldige film. *Dolores Claiborne* is echt een heel, heel erg goede film. *Cujo* is fantastisch.

Wat vind je van de geweldige stijging van verkopen in boeken voor jong volwassenen? Er is een hele groep van critici die zeggen dat teveel volwassenen ze lezen.

Het is gewoon gek. Ik heb alle Harry Potter boeken gelezen en ik vind ze echt goed. Ik benader boeken niet in termen van genre en zeg: "Dit is voor jong volwassenen," of "Dit is romantiek," of sciencefiction, of wat dan ook. Je leest boeken omdat je ze leest. Iemand vroeg mij laatst, "Heb je ooit overwogen om een boek voor jonge mensen te schrijven? Je weet wel een JV boek?" En ik zei, "Allemaal." Want ik zie dat genreding niet.

Stephen King: Het Rolling Stone Interview

Denk je dat je minder jonge lezers hebt dan in de eerste tientallen jaren van je carrière?

Ja, dat is waarschijnlijk zo. Ik word gezien als iemand die voor volwassenen schrijft omdat ik zelf een oudere man ben. Sommige jongeren vinden me, heel veel vinden me niet. Maar ik begon op een gunstig moment, in die zin dat ik een paperback succes was voordat ik een hardcover succes werd. Dat is omdat paperbacks goedkoop waren, dus veel lezers die ik had waren jongere mensen. Paperbacks waren wat ze zich konden veroorloven. Je vraagt jezelf af, "Tja, heb ik dankzij de e-books, de Kindles en dat soort zaken wel een jonger publiek bereikt?" En het antwoord is, sommige wel en ook heel veel waarschijnlijk niet.

Zit je dat dwars?

Nou, ik had wel de drijfveer om te slagen. Ik heb nog altijd de wil om mensen een plezier te doen, zoveel mensen als mogelijk is. Maar op een bepaald moment houdt het wel op, je komt op een punt waar je zegt, "Ik ga mezelf niet verloochenen en over dit ene speciale ding schrijven." Ik had een echte discussie met mezelf over *Mr. Mercedes*, wat eigenlijk een rechttoe rechtaan thriller is.

Ik moest gaan zitten en met mezelf argumenteren en zeggen, "Wil je doen wat je hart je ingeeft of wil je doen wat de mensen van je verwachten? Want als je alleen maar wilt schrijven wat de mensen verwachten dat je schrijft, waarom heb je dit alles dan gedaan? Waarom schrijf je niet gewoon wat jij wilt schrijven?"

Ben je bezorgd over het einde van geprinte media?

Ik denk dat boeken wel zullen blijven bestaan, maar het is absurd wat er gebeurd is. In de uitgeverijwereld maken ze zich zorgen over de verdwijnende boekenwinkels. Barnes & Noble die de Nook ontwierp was zoals Vietnam; ze hadden zich daar niet mee moeten bemoeien, want Amazon was hen al voor met de Kindle. Het overlijden van de muziekindustrie was ongelooflijk, maar audio-opnamen bestaan nu misschien 120 jaar. Boeken zijn er al sinds ongeveer de 9e eeuw? Dus die zijn onbeweeglijker dan muziek.

Sprekend over Harry Potter, je bent bevriend geraakt met J.K. Rowling, toch?

Yeah. We hebben samen iets voor het goede doel gedaan in de Radio City Music Hall een paar jaar geleden. Ze werkte toen aan het laatste Harry Potter boek. Haar uitgever en haar redacteur riepen haar bij hen en ze praatten voor ongeveer 10 minuten. En toen ze terug kwam, kwam de stoom uit haar oren. Ziedend van woede. En ze zei, "Ze begrijpen niet wat we doen, wel dan? Ze hebben echt totaal geen idee van wat we *doen*." En ik zei, "Nee, dat hebben ze inderdaad niet. Niet één van hen weet het." En dat is precies zoals mijn leven nu is.

Wat bedoel je?

Iemand vraagt, "Waar werk je nu aan?" Dan antwoord ik, "Ik heb dit geweldige verhaal over twee families die elk aan een kant van een meer wonen en uiteindelijk hebben ze een wapenwedloop met vuurwerk," maar ik ben op deze bijeenkomst en ik moet nog naar een politieke bijeenkomst en al die andere onzin. Dus je moet streng zijn en zeggen, "Ik ga al die andere dingen niet doen, want ik moet ook ruimte en tijd hebben om te schrijven." Niemand snapt *echt* wat het werk inhoudt. Ze willen de boeken, maar, in zekere zin, nemen ze het niet serieus.

Je had het erover dat je veel TV kijkt. Wat is de beste show van de afgelopen 15 jaar?

Breaking Bad. Ik wist dat het geweldig was vanaf de eerste scène waarin je hem in zijn onderbroek ziet. Ik dacht dat dat ontzettend moedig was, omdat ze er zo dom uitzagen.

Denk je dat je, als je iets later geboren was, aan het werk had gewild als iemand die tv-shows leidt?

Nee. Het kost teveel tijd en het levert te weinig op. Ik bedoel dat niet in de zin van geld. En de baas van een show zijn betekend ook dat je met onnoemelijk veel verschillende mensen moet werken. Je moet mensen naar de mond praten, je moet praten met mensen van de televisienetwerken. Ik wil niets van dat alles doen.

Het is interessant dat grote filmproducties slechter zijn dan ooit, terwijl tv-series juist beter worden.

Yeah. Ik bedoel, we hebben het niet over series zoals *NCIS* en *CSI* die in principe één verhaaltje iedere keer opnieuw vertellen. Ik heb het zelfs niet over *Mad Men*, waar ik niks aan vind. Maar *Breaking Bad*, *Sons of Anarchy*, *The Walking Dead*, *The Bridge*, *The Americans*. Die series zijn zo gestructureerd en houden de kijker zo betrokken dat het lijkt alsof films korte verhaaltjes zijn. 12 jaar geleden keek ik naar een serie die *The Shield* heette. En in de eerste aflevering vermoordt Michael Chiklis, die de hoofdrol speelde, een collega-agent. En ik dacht bij mezelf, "TV heeft zojuist een enorme verandering ondergaan." Die show was de meest belangrijke show op de televisie. *Breaking Bad* is beter, maar *The Shield* veranderde alles.

Laten we het over muziek hebben. *Revival* gaat over een rockgitarist. Denk je dat dat jouw carrière had kunnen zijn als je iets meer muzikaal talent had gehad?

Zeker! Ik houd van muziek en ik kan een beetje spelen. Maar iedereen kan het verschil zien tussen iemand die echt getalenteerd is en iemand die dat niet is. De hoofdpersoon in *Revival*, Jamie, is gewoon een echt natuurtalent.

Stephen King: Het Rolling Stone Interview

Wat is het beste concert dat je ooit zag?

Springsteen. Ik ben hem gaan zien in de Ice Arena in Lewiston, Maine, in 1977. Hij speelde ongeveer vier uur. Het was fantastisch. Er zat zoveel energie, zoveel gulheid in dat optreden en zoveel echt leven in de muziek. Hij was zo atletisch, hij sprong in het publiek, lag op de grond en draaide rond, hij was een geweldige showman.

Respecteer je hem als een verhalenverteller?

Ik respecteer hem als een liedjesschrijver en voor het inzicht dat hij met zijn liedjes geeft. Mijn favoriete album van hem is *Nebraska*. Ik wist vanaf de eerste noten van "Atlantic City" dat het verbazingwekkend was. Hij was echt gegroeid als een liedjesschrijver. Hij doet zaken in zijn muziek die niemand anders ooit gedaan heeft. Die regel in "The River," "Nu doe ik net of ik het me niet herinner en Mary doet alsof het haar niets kan schelen." Laten we het zo zeggen, dit lijkt in helemaal niets op "Palisades Park" door Freddy Cannon.

Ik heb het gevoel dat zowel jij als Bruce zouden doen wat jullie nu doen, ook als jullie daar niet voor betaald zouden worden.

Yeah, ik denk dat je dat wel kunt zeggen. En ik denk dat je ook kunt zeggen dat we allebei selfmade mensen zijn met heel veel ambitie en met een hoge noodzaak om te slagen, want ik heb dat ook in me. Ik heb dat ene ding dat ik goed kan en dat is iets wat Bruce ook in veel van zijn liedjes etaleert.

Ik bedoel, shit, je moet toch iets doen om je dagen mee te vullen.

Vind je dat president Obama het goed doet?

Gezien de omstandigheden doet hij het geweldig. Kijk naar hoeveel er verbeterd is met betrekking tot banen. Maar het zit in de menselijke natuur om je druk te maken over de onopgeloste zaken. En dus is dat gedoe met ISIS, of mensen die in het Witte Huis inbreken, op één of andere manier de schuld van Obama.

Denk je dat Obama er goed aan doet om op deze manier achter ISIS aan te gaan?

Als ze zo slecht zijn als de pers zegt. Ik bedoel, ze hakken publiekelijk mensen het hoofd af en ze blazen van alles op - er moet iets gedaan worden tegen deze lieden. Dat is mijn gevoel hierover tenminste en ik ben een pacifist. Het is deprimerend want het is helemaal opnieuw zoals in het boek *1984*: voortdurend oorlog - het houdt nooit op.

Waarom denk je dat het land zo in tweeën gesplitst is?

Dat heeft helemaal niets met Obama te maken. Er is op dit moment een fundamentele discussie gaande in Amerika of we door moeten gaan met het beschermen van individuele vrijheden of dat we sommigen daarvan op moeten geven. En die discussie is behoorlijk fel geworden.

Naar aanleiding van 11 september worden we tot op het bot gefouilleerd op vliegvelden. CCTV-camera's hangen overal. Er is een hele groep mensen die zeggen dat Amerika voor het individu is en dat we allemaal revolverhelden zijn in ons eigen huis. Waar het op neer komt is dat heel veel mensen in dit land bang zijn. Ze zijn bang dat, als huwelijken tussen de zelfde sekse legaal worden slechts God weet wat er dan gaat gebeuren - opeens zullen al onze kinderen homoseksueel worden en dat de Amerikaanse manier van leven uit zal sterven. Ze zijn bang dat immigranten onze economie zullen ondersneeuwen. En aan de andere kant heb je een heleboel mensen die zeggen, "Misschien is er een manier om al deze dingen te omarmen en misschien moeten we daarvoor het recht dat iedereen nu heeft om een wapen te kopen, wel opgeven." Dat zijn fundamentele argumenten.

Denk je vaak aan wat je erfenis zal zijn?

Nee, niet heel veel. Ten eerste omdat ik er geen controle over heb. Er zijn maar twee dingen die gebeuren met schrijvers als ze sterven: Of hun werk leeft voort of het wordt vergeten. Iemand zal door een doos vol oude troep gaan en zeggen, "Wie was die kerel Irving Wallace?" Er is geen reden of oorzaak voor te noemen. Vraag aan jongeren in het voortgezet onderwijs, "Wie is Somerset Maugham?" Ze zullen het niet weten. Hij schreef boeken, die in zijn tijd bestsellers waren. Maar niemand kent hem nog, terwijl Agatha Christie nooit populairder is geweest dan nu. Zij gaat van de ene generatie over op de andere. Zij is niet zo'n goede schrijver als Maugham, en ze probeerde zeker niet iets anders te doen dan mensen te vermaken. Dus ik heb geen idee wat er gaat gebeuren.

Je hebt al een paar keer bedreigd om met pensioen te gaan, maar daar is het duidelijk nog niet van gekomen. Zie je jezelf dit nog doen tot ver in de tachtig of misschien zelfs daarna nog?

Yeah. Wat zou ik anders moeten doen? Ik bedoel, shit, je moet toch iets doen om je dagen mee te vullen. En ik kan maar zo veel gitaar spelen en ik kan maar zo veel tv-series kijken. Ik beleef er voldoening aan. Er zijn twee zaken aan waarvan ik houd: het maakt mij blij en het maakt andere mensen blij.

Martine liet zich deze maand inspireren door De Langoliers

STEPHEN KING NEWS FROM THE DEAD ZONE

Stephen King: News from the Dead Zone #168 (Haven deel 2)
Gepost op 27 augustus 2014 in: [Stephen King News](#) | [Post Comment](#)

Dit is deel 2 van mijn *Haven* serie die uiteindelijk uitmondt in de première van seizoen 5 op 11 september 2014. In het [eerste deel](#), heb ik naar de serie in het algemeen gekeken. In de komende vier afleveringen zal ik elk seizoen met je doornemen als een oprisser, en ik zal eindigen met een overzicht van wat we weten over de belangrijkste hoofdrolspelers aan het einde van het seizoen. Voor elk seizoen zal ik ook een lijst met afleveringen bijvoegen, samen met een samenvatting van de Trouble(s) die in die aflevering voorkomen en een lijst met de referenties aan Stephen King (waarvan sommigen, geef ik toe, nogal ver gezocht zijn). Nu zonder verdere omhaal:

Haven: Deel 2

Seizoen 1 – Het is typisch Haven

Het eerste seizoen begint met de aankomst van FBI Special Agent Audrey Parker in Haven, Maine, waar ze heen gestuurd is door haar baas, Agent Byron Howard, om Jonas Lester op te pakken, een ontsnapte federale gevangene die een bewaker heeft vermoord. Als ze aankomt in Haven wordt ze begroet door een plotseling ontstane kuil in de weg, waardoor ze met haar auto op de rand van een steile klif belandt. Ze wordt gered door Nathan Wuornos, een ontmoeting die eindigt in een patstelling wanneer ze zich realiseren dat de ander gewapend is en geen van beide zeker weet waarom. Kort nadat ze elkaar ontmoet hebben ontdekt Audrey dat Nathan niet in staat is om pijn te voelen, wat ze toeschrijft aan een medische aandoening.

In het stadje beginnen de bewoners commentaar te leveren op het feit dat Audrey er bekend uit ziet. Ze krijgt een foto te zien uit een kopie van de *Haven Herald* uit 1938, over een onopgeloste moord waarbij het niet geïdentificeerde slachtoffer de Colorado Kid genoemd werd. Een vrouw (ook niet geïdentificeerd) op de foto ziet er precies zo uit als Audrey, op een paar kleine cosmetische verschillen na. Nathan kent het verhaal omdat zijn vader (de huidige commissaris van de Haven politie) toen een gewone agent was.

Audrey, een wees, vraagt zich af of dit misschien haar moeder is. Ze vraagt agent Howard om een paar weken verlof zodat ze kan proberen om deze mysterieuze vrouw te identificeren. Het blijkt dat Audrey naar Haven sturen onderdeel was van een geheim plan tussen agent Howard en een eerst nog onbekende persoon, wat later de commissaris van de Haven politie Garland Wuornos blijkt te zijn, die geprobeerd heeft om het stadje heel te houden tijdens de nieuwste aanval van de Troubles, bovennatuurlijke aandoeningen waar heel veel van de inwoners door geteisterd worden. Commissaris Wuornos vertelt Audrey

over de Troubles en zegt dat ze in Haven zou moeten blijven en voor hem komen werken omdat ze een special talent bezit: zij kan de dingen zien zoals ze werkelijk zijn. Hij hoopt dat iets daarvan ook zijn zoon zal beïnvloeden. Er zijn echter maar weinig mensen die met haar willen praten omdat ze van buiten komt. Na verloop van tijd realiseert ze zich dat Lucy Ripley, de vrouw op de foto, niet haar moeder was—zij was het zelf, op één of andere manier.

Audrey, die gezien is terwijl ze een boek over vampiers aan het lezen was in haar appartement, staat open voor alle mogelijkheden wanneer ze een politiezaak onderzoekt. Dit maakt haar de perfecte persoon om te proberen uit te vinden wat er gebeurt als de aandoening van iemand met de Troubles zich manifesteert en om deze persoon weer rustig te krijgen als dat mogelijk is. Nathan, hoewel hij geboren en getogen is in Haven en zelf ook last heeft van de Troubles, neigt er altijd naar om sceptisch te zijn, misschien in reactie op zijn vaders eerste reactie om de meeste problemen direct toe te schrijven aan de Troubles. De commissaris en zijn zoon hebben een ingewikkelde relatie.

De stellingen binnen het stadje zijn inmiddels ingenomen. Aan de ene kant staat Dominee Driscoll, die de mensen die de Troubles hebben, beschouwt als onnatuurlijk, een bacterievuur dat moet worden uitgeroeid, gered of vernietigd. De andere partij, voornamelijk bestaand uit Audrey en Nathan, probeert vooral om de aandoening van de person met een Trouble te verlichten. Niet alle misdaden die ze onderzoeken worden veroorzaakt door mensen met een Trouble. In een geval vergiftigde een vrouw haar baas en in een ander geval ontdekten Audrey en Nathan dat een bootongeluk veroorzaakt werd door de verkoop van onwaardige en kapotte onderdelen.

Nadat ze zich een aantal weken heeft bezig gehouden met mensen met een Trouble, krijgt Audrey bezoek van agent Howard, die dreigt haar mee terug te nemen naar New York. Hij eist een getrouwe weergave van de zaken—niet de gekuiste versie die ze bij hem ingeleverd heeft. Uiteindelijk neemt ze ontslag bij de FBI en gaat werken voor de politie van Haven als de partner van Nathan—wat vanaf het begin af aan al het plan van Howard was. Ze had alleen even een duwtje in de juiste richting van hem nodig.

Gedurende een onderzoek zien Audrey en Nathan een interessante tatoeage die bestaat uit een doolhof met figuren die op elk van de vier kompaspunten staan. (Ditzelfde teken zie je in de openingsbeelden van de tv-serie.)

→ verder op de volgende pagina

- Vervolg -

Stephen King: News from the Dead Zone #168 (Haven deel 2)
Gepost op 27 augustus 2014 in: Stephen King News | Post Comment

Duke Crocker, de lokale schavuit en een oude Nemesis van Nathan, verneemt van zijn voormalige babysitter dat hij vermoord zal worden door een man die deze tatoeage op zijn arm heeft, maar uiteindelijk wordt onthuld dat heel veel mensen deze tatoeage hebben. Audrey raadt hem aan om onderzoek te doen naar de betekenis van de tatoeage in plaats van zich druk te maken over de personen die hem dragen. Het teken komt bijvoorbeeld ook veelvuldig voor op de grafstenen op de begraafplaats van Haven.

Nathan begint een romantische relatie met Jess Minion, iemand uit het Canadese Québec, waarvan de stadsbewoners geloven dat ze een heks is. Hij is terughoudend want hij is bang dat zijn gebrek aan gevoel het voor hem onmogelijk zal maken om fysiek met haar samen te zijn. Jess verlaat uiteindelijk de stad omdat ze bang is voor de Troubles, welke zich aangetrokken lijken te voelen door Nathan.

Een andere doorlopende verhaallijn is het verschijnen van scheuren. Je ziet ze op de weg die naar Haven leidt in de eerste aflevering en later op Carpenter's Knot Island en op Dukes boot. Een vuurtoren stort in vanwege een andere scheur. Aan het einde wordt onthuld dat deze scheuren worden veroorzaakt door de Trouble van commissaris Wuornos, een uiting van zijn pogingen om Haven bij elkaar te houden.

Alles komt tot een climax als er twee mensen in Haven aankomen. De eerste is Max Hansen, net ontslagen uit de Shawshank Gevangenis, waar hij sinds 1985 opgesloten heeft gezeten. Hij heeft een doolhoftatoeage en dezelfde Trouble als Nathan, en hij heeft nog een oude rekening te vereffenen—in het bijzonder met commissaris Wuornos die hij wil doden voor het stelen van zijn familie. Nathan ontdekt dat de commissaris niet zijn echte vader is, wat opnieuw voor een barst in hun relatie zorgt. Een ander soort van barst—het soort dat Wuornos veroorzaakt—verschijnt vlak voor Hansen, die daarin dood valt. Er wordt gespeculeerd dat Hansen de Colorado Kid heeft vermoord, maar dat is nooit bewezen.

Commissaris Wuornos is aan het eind van zijn krachten. Hij heeft alles geprobeerd om zijn aandoening onder controle te houden: drinken, roken, naar de kerk gaan, maar zijn tijd is gekomen. Nu dat Audrey terug is, kan hij de zaken laten gaan. Er gaat een serie van scheuren van hem uit. Hij trekt ze terug in zichzelf en explodeert in een miljoen stukjes. Vince en Dave Teagues van de *Haven Herald* verzamelen de stukjes in een koelbox en begraven hem op een afgelegen locatie. Zij weten heel veel meer dan ze vertellen over Audrey en waarom ze in Haven is, maar ze hebben (een soort van) besloten om zich er niet mee te bemoeien en haar de dingen zelf te laten ont-

dekken. Hoewel Audrey en Nathan de dood van de commissaris geheimhouden, weet Dominee Driscoll het en hij doet er alles aan om de vervanger onder zijn controle te krijgen. Hij zegt Nathan dat hij Haven moet verlaten of hij zal hetzelfde lot ondergaan als de rest van "zijn soort"—de gedoemden.

De tweede persoon die aankomt, is een FBI-agent die Audrey Parker heet. Er is een bijna exacte kopie van de confrontatie aan het begin van de eerste aflevering. En opnieuw wordt de identiteit van Audrey in twijfel getrokken als de nieuwe FBI agent vraagt, "Wie ben jij in godsnaam?"

Afleveringen

1) Welkom in Haven

Trouble: Marian Caldwell veroorzaakt catastrofale weersverschijnselen als ze onder druk wordt gezet of bedreigd wordt. **King referenties:** Audreys radio staat afgestemd op 103.1, dat is de frequentie van WZLO, een radiostation dat eigendom is van King. De kantoren van de *Haven Herald* staan aan KingStreet 217. Kamer 217 was de spookkamer in het Overlook hotel in *The Shining*. Marion Caldwell deelt haar naam met Rebecca Caldwell uit *The Dead Zone* televisieserie waarin Nicole De Boer meespeelde.

2) Vlinder

Trouble: Bobby Mueller brengt in zijn dromen de zaken die hij kort voor het slapen gaan gezien heeft tot leven in de echte wereld. **King referenties:** Hannah Driscolls geheime bankrekening bevindt zich in Bangor, de stad waar King woont.

3) Eendracht

Trouble: Ray McBreen zorgt ervoor dat mensen om hem heen knettergek worden als hij muziek maakt—maar zijn Trouble heeft een positief effect op catatonische patiënten. **King referenties:** In een scène zien we een papieren bootje, net zoals dat waar Georgie mee spelt in *Het*.

4) Opgegeten

Trouble: Als Bill McShaw van streek raakt, verrotten de ingrediënten van het eten dat hij nuttig (en dit gaat terug tot de bron van het voedsel). **King referenties:** De Grey Gull is de naam van een restaurant in *De Colorado Kid*. Marnie Snell deelt haar achternaam met Sue Snell uit *Carrie*.

5) Bal en Ketting

Trouble: Als Beatrice Mitchell verandert in haar alter ego dat Helena heet en seks heeft met een man, wordt ze zwanger en bevalt ze binnen een paar dagen. De vader wordt heel snel oud en sterft als zij de baby voor het eerst in de armen houdt. --->

- Vervolg -

Stephen King: News from the Dead Zone #168 (Haven deel 2)
Gepost op 27 augustus 2014 in: Stephen King News | Post Comment

King referenties: Je kunt Kings handtekening zien op het certificaat van de havenmeester. Het kindermisje van Beatrice is een oudere zwarte vrouw die Abigail heet en uit Nebraska (*The Stand*) komt. Doodsorzaken zoals die in deze aflevering voorkomen worden genoemd in de officiële documenten uit Derry (*It*) in 1954.

6) Bont

Trouble: Piper Taylor en haar zoon Landon zorgen ervoor dat opgezette beesten weer tot leven komen en dat ze achter de mensen aangaan die hen vermoord hebben. Piper was weer tot leven gewekt door haar vader tijdens een eerder periode met Troubles en zij heeft Landon weer tot leven gewekt na een brand. **King referenties:** Jess Minnion's auto werd weggesleept in Derry. Derry Road wordt ook genoemd in "Mrs. Todd's Shortcut." Het wederopstandingsthema—in het bijzonder de sterke verleiding om een geliefde weer tot leven te brengen—doet denken aan *Pet Semetary*. De jacht op de moordende wolf doet denken aan een scène uit *Silver Bullet*. Tobias Gillespie's naam is geïnspireerd op politieagent Parkins Gillespie uit *Salem's Lot*.

7) Schetsmatig

Trouble: Victoria Dutton's tekeningen komen tot leven. Alles wat je ermee doet, gebeurt ook met het onderwerp—mensen of dingen. **King referenties:** Het concept van kunstwerken die tot leven komen, komt veel voor in het werk van King. Patrick Danville heft deze gave in *The Dark Tower*, net zoals Edgar Freemantle in *Duma Key* en Richard Sifkitz in "Stationary Bike." Vicky's schets van Haven werd gedaan, gezien vanaf King's Point.

8) Het is niet altijd zonnig

Trouble: Thornton Aaron's woede over de dood van zijn vrouw door kanker maakt zich van hem los als een schaduw die anderen vermoordt. **King referenties:** Leden van een supportgroep geloven dat een "Dark Man" verantwoordelijk is voor de vroegtijdige dood van hun familieleden. King schreef een gedicht dat "The Dark Man" heet, dat de geboorte is van het karakter Randall Flagg, een naam die genoemd wordt in de opening credits. Twee agenten heten Stan en Beverly net als karakters in *Het*.

9) Op de plaats rust

Trouble: Vaughn Carpenter is een kameleon. Wanneer zijn trouble opnieuw geactiveerd wordt, is zijn vermogen om in een ander lichaam te wonen van zeer korte duur, waardoor hij mensen moet vermoorden om hun lichaam over te nemen. **King referenties:** Het hotel op Carpenter's Knot Island doet denken aan het Overlook. Eén van Audrey's verjaardagscadeautjes is een eerste editie van *Misery Unchained* getekend door de schrijver voor die vrouw zijn voet eraf hakte

(*Misery*). Nathan's tweede naam doet denken aan Thad Beaumont (*The Dark Half*). De gedaanteverwisseling in deze aflevering doet denken aan de huidman uit *The Wind Through the Keyhole*.

10) De kaarten die je krijgt

Trouble: Matt West heeft pyrokinese, dat hij gebruikt om wraak te nemen op zijn kwelgeesten en om chaos in Haven te scheppen. Vanessa Stanley ziet het laatste dat andere mensen zien voordat ze sterven. **King referenties:** Charlie McGee uit *Firestarter* was ook pyrokinetisch. Fotograaf Morris Cross heeft het over op kreeften lijkende wezens die onderling met elkaar aan het kwebbelen waren, zoals de kreeftachtigen uit *Het Tekan van Drie*.

11) De rechtszaak van Audrey Parker

Trouble: Ezra Colbert heeft vlagen van pienterheid en voorkennis—de kunst om te voorspellen wat iemand gaat doen of zeggen. **King referenties:** Een exemplaar van de *Tommyknockers* kun je zien tussen de boeken die Audrey verplaatst in de kajuit van Duke's boot. Agent Howard noemt de mensen die Audrey onderzocht heeft de "Children of the Corn." De positie van Duke's boot wordt weergegeven ten opzichte van Little Tall Island, de plaats waar zich diverse King verhalen hebben afgespeeld, waaronder *Dolores Claiborne* en *Storm of the Century*. Tobias Blaine zou genoemd kunnen zijn naar Blane de Monorail uit de Donkere Toren serie.

12) Opduiken

Trouble: James Garrick vibreert tot een punt waarop hij niet langer gezien of gehoord kan worden. **King referenties:** De boot die aanspoelt met een lijk aan boord en waarop verschillende mensen vermist worden komt overeen met het onopgeloste mysterie van de Pretty Lisa Cabot uit *De Colorado Kid*. Een model van een auto die sprekend op Christine lijkt verplaatst zich over een bureau. James Garrick's interacties met de werkelijkheid doen denken aan een klopgest. Voor een tijdje worden zijn kinderen verdacht dat ze telekinetische krachten hebben, zoals Carrie. Eigenlijk is hij net zo als Jo Noonans geest in *Bag of Bones*, dingen verplaatsend om in contact te komen met "de levenden." In *The Tommyknockers*, was Bobbi Andersons boerderij vroeger bekend als de Garrick boerderij.

13) Spiraal

Trouble: Garland Wuornos veroorzaakt scheuren door heel Haven. Max Hansen kan geen pijn voelen. **King referenties:** Max Hansen heeft net zijn straf uitgezeten in de Shawshank gevangenis. Max zijn outfit, geheel bestaand uit jeansstof heeft de bedoeling om je te laten denken aan Randall Flagg uit *The Stand*.

MOVIE MISTAKES

Ken je het? Je zit een film te kijken en je denkt: hier gaat iets mis... Nou, dat gebeurt vaker dan wij weten of denken.

DOOR: MIM & LIEFDEIN

Een voorbeeld: de acteur staat voor de spiegel, en in de spiegel zie je de hele cameracrew staan.

Op deze pagina nemen wij je mee op zoek naar de fouten in verfilmingen van Stephen King verhalen. Misschien heb je ze zelf al ontdekt? Of misschien ga je nu juist de film nog eens kijken om te kijken of jij hetzelfde foutje ziet. Er is veel te ontdekken, kom ga met ons mee en duik de film in zoals je misschien nog nooit hebt gedaan...

AANTAL FOUTEN: 7

STORM OF THE CENTURY

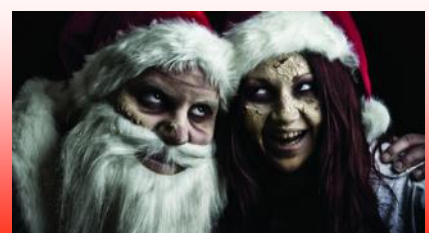

Inleiding

Het is het verschrikkelijke verhaal van een dorp onder invloed van zowel natuurgeweld als duistere krachten. Het kleine eilandje Little Tall Island wordt getroffen door de "Storm Van De Eeuw". De inwoners van Little Tall Island hebben al veel stormen meegemaakt, maar deze is anders... Niet alleen is het een enorme sneeuwstorm, maar het neemt ook iets slechts mee. Iets wat zelfs de eilandbewoners nooit gezien hebben...

- Tijdens de scène waarin de inwoners meneer Linoge naar de deur brengen, proberen ze van binnen de deur behoorlijk hardhandig te openen. Maar als je dan de deur van de buitenkant ziet gebeurt er niks terwijl je hoorde en zag aan de binnenkant dat de deur echt bewoog.
- Wanneer Mike Anderson tijdens de schemering in zijn bus rijdt naar de locatie van de eerste moord, heeft hij zwarte baardstoppels. Een paar uur later in de plot is hij glad geschoren. Al zijn activiteiten zijn in een korte periode dus tijd om te scheren had hij niet.
- Als Mike met Peter praat als hij Linoge de winkel inbrengt na de arrestatie, zie je Robbie in de achtergrond waarin hij elke keer een andere kant op kijkt in de opvolgende opnames. De ene keer kijkt hij naar links, dan naar rechts en dan weer naar links.
- Wanneer Pippa vastzit met haar capuchon tussen de palen, wisselt de hoeveelheid jam rond haar mond.
- Bij de eerste moordscene is het pistool buiten een ander model dan binnen in het huis.
- Wanneer Andre Linoge Mike de kogel geeft, zie je eerst Mike's handpalm bedekt met vers bloed. Wanneer je de volgende opname ziet zie je dat er een beetje opgedroogd bloed op zijn hand zit.

Wanneer ze proberen om Linoge via de achterkant van de winkel naar binnen te krijgen, zegt Alton Hatcher dat hij de deur van het slot heeft gedaan. Maar wanneer Robbie Beals aan de deur trekt, kun je duidelijk zien dat het slot nog steeds gesloten is.

7.0

BOEKRECENSIE

De laatste dagen van Amelia van Kimberly McCreight

door
Marco

Oorspronkelijke
titel:
Reconstructing
Amelia

Uitgever:

Luitingh-Sijthoff

Jaar van uitgifte:
2013

Aantal pagina's:
396

ISBN:
9789021808963

Link/urls:

[auteur](#)

watleesjij.nu

Kate Baron spoedt zich naar de exclusieve privéschool van haar dochter, Amelia. Kate heeft een telefoontje gehad van de schoolleiding dat haar immer voorbeeldige dochter per direct geschorst is. Of ze naar school wil komen om de formaliteiten af te ronden. Enigszins beduusd en verbaasd verlaat ze het advocatenkantoor waar ze carrière aan het maken is. Als Kate aankomt bij de school, blijkt er nog iets veel ergers aan de hand te zijn: Amelia is dood. Ze is van het dak gesprongen. Ontredder, volledig in shock en intens verdrietig krijgt Kate een anonieme sms: *Amelia is niet gesprongen*. Met dit gegeven gaat Kate op zoek naar wat er zich in de laatste dagen voor Amelia's dood heeft afgespeeld. Ze spijt alle e-mails, sms'jes en Facebookberichten door om aanwijzingen te vinden naar de waarheid rondom haar dochters dood. Een waarheid die Kate in haar donkerste dromen niet voor mogelijk had gehouden.

En een waarheid die niet gemakkelijk wordt prijsgegeven door de auteur. Het boek heeft een interessante vertelstructuur. Enerzijds wordt de lezer meegenomen in het speurwerk van Kate, geholpen door vrienden en tegengewerkt door anderen, anderzijds volg je het verhaal van Amelia en welke gebeurtenissen ze meemaakt die uiteindelijk zullen leiden tot de noodlottige val van het dak. Facebookberichten, sms-contacten en stukken uit een online roddelblog van school dienen als bruggetjes tussen de verhaallijn Kate-Amelia. Stukje bij beetje komt Kate steeds meer te weten, maar tegelijkertijd roept dit meer vragen bij haar op. De spanningsboog blijft strak gespannen. In de Amelia hoofdstukken krijgen we een aardig inkijkje hoe het er aan toe (kan) gaan op een privéschool. Daarbij laat McCreigh zien een eigentijdse thrillerschrijver te zijn, gezien de prominente rol die de social media in dit boek spelen. We maken kennis met Amelia's beste vriendin Sylvia, een jongensverslinder die samen met Amelia een pact heeft gesloten om zich nooit aan te sluiten bij de populaire maar verboden clubjes op school. Toch kan Amelia de verleiding niet weerstaan als ze uitgenodigd wordt om zich aan te sluiten bij de Eksters, een meisjesclub, die geheel anoniem en in het uiterste geniep haar activiteiten ontplooit. Dit is de aanzet tot een reeks van gebeurtenissen, waardoor Amelia meer en meer in de problemen komt. Terwijl Kate druk doende is om achter de echte toedracht van haar dochters dood te komen, krijgt het verhaal steeds meer diepte doordat Mc Creigh informatie geeft over het verleden van Kate en de band die Kate met haar dochter heeft. Ook de personages op Kate haar werk spelen in meer of mindere mate een rol in het verhaal. Als lezer raak je zo verbonden met de personages van Kate en Amelia en hun naaste omgeving.

'De laatste dagen van Amelia' is een intrigerend boek. Het laat op huiveringwekkende wijze zien op welke manieren jongeren social media gebruiken om invloed uit te oefenen op hun leeftijdsgenoten en wat voor naars hier uit voort kan vloeien. McCreight weet op een bijzondere wijze een verhaal neer te zetten dat bol staat van onopgeloste vragen (vanuit Kate's perspectief bekeken, maar ook de lezer vraagt zich af: wie is die geheimzinnige Ben? En: wie is de vader van Amelia?) en als lezer kom je vanuit het perspectief van Amelia dingen te weten die Kate op dat moment (nog) niet weet. Bij de keuzes die Amelia maakt, denk je soms: doe dat nou niet!!! Het is een compliment naar de auteur die dat mooi voor elkaar krijgt. Ondanks het feit dat het boek op een knappe manier wordt verteld, moet het onderwerp je maar net liggen. Privéscholen, meidenclubjes, de wie-doet-het-met-wie-roddelcarrousel, een hardwerkende moeder die te weinig tijd voor haar dochter heeft, je moet er maar net zin in hebben. Is dit niet het geval, dan kan het boek lang duren en soms enige irritatie opwekken, zeker als het verhaal wordt onderbroken door de zoveelste Facebookconversatie. De vele verwijzingen naar en citaten van Virginia Woolf bieden wat dat betreft een leuk tegenwicht aan de moderne tijd, maar ook daar moet je maar net van houden.

10

BOEK & FILMRECENSIE

Nachtogen / Night Eyes van Jack Lance

door
ChrissyOorspronkelijke
titel:

Nachtogen

Uitgever:

Suspense Publishing

Jaar van uitgifte:

2014

Aantal pagina's:

128

ISBN:

9789088530319

paperback / flap-
pen

99789088530326

E-book

Link/urls:

[uitgever](#)[Auteur](#)[Film](#)[Fanclub](#) interview
met Constance en
David

Regisseur:

David Cocheret

Hoofdrollen:

Constance

Brenneman

Kieron Elliott

en Steve Wilcox

Linda Raines rijdt in haar zwarte Jeep Liberty naar de Inkijk, een afgelegen huis in de bergen, waar ze sinds kort woont. Ze is meer dan verbaasd wanneer op haar vaste parkeerplek al een zwarte Jeep Liberty blijkt te staan. De andere auto heeft dezelfde nummerplaat, dezelfde kras net boven de bumper, en dezelfde spullen liggen op de achterbank. Niet voor het eerst twijfelt Linda aan haar verstand. Of is de nachtmerrie terug, die ze achter zich gelaten dacht te hebben?

Je kon het boek al kopen op onze fanclubdag, waar schrijver Jack Lance ofwel Ron Puyn te gast was op zondag 16 november j.l. Om de woorden van de schrijver te herhalen: wat is er vreemder dan wanneer je thuis komt je eigen auto op de oprit te zien staan? Maar dan ook precies dezelfde. Tot aan het snoeppapiertje toe. Dan word je toch gek??

Persoonlijk ben ik bevoorrecht geweest om ook de film die is gemaakt van dit korte verhaal al te zien, tijdens de première op 4 november in de nieuwe JT bioscoop in Hilversum. Deze zal in 2015 ook op een groot filmfestival in Los Angeles vertoond gaan worden. Het verhaal is ook al eerder verschenen in een verhalenbundel, maar heeft diverse (en goede!) wijzigingen ondergaan om verfilmd te kunnen worden. Het is er alleen maar mooier op geworden en nog spannender dan het eerdere verhaal (het eerste verhaal dat ik ooit van Jack Lance las, en wat me direct fan maakte) al was.

Het boekje leest zoals de film kijkt:

de spanning bouwt zich langzaam maar zeker steeds verder op tot het tot een climax komt. En die stelt zeker niet teleur! Ook in de film is het spanningsniveau zorgvuldig opgebouwd. In het begin lijkt het bijna overdreven, zoals hoofdrolspeelster Constance Brenneman vorm geeft aan Linda, maar naarmate de film vordert (en dat is in het boek hetzelfde) wordt er meer duidelijk, en begrijp je de reden van de spanning die zij uitstraalt, ook als het niet nodig lijkt. En juist als je denkt te weten hoe het in elkaar zit, blijkt het toch nog net weer anders te zijn, en komt dat heerlijke suspense-achtige sfeertje waar ik Lance zo sterk in vind, het verhaal in. Dan komt er snelheid in het verhaal, dat overigens erg vlot geschreven is, en kom je uiteindelijk te weten hoe het *echt* zit. Je blijft achter met het gevoel dat je hebt als je net erg geschrokken bent... geweldig! In het boekje zit een nawoord van de auteur, waarin hij vertelt hoe het er aan toe ging op de filmset en wat hij ervan vindt dat zijn verhaal op deze manier het daglicht mag zien. Erg leuk om te lezen.

Je merkt dat de auteur nog steeds groeit in zijn schrijfstijl. Het is allemaal wat minder hoekig dan de boeken uit zijn begintijd. Om in de vergelijking te blijven; het is ronder, meer afgewerkt, nog makkelijker leesbaar en je rolt zo van het ene in het andere dat de schrijver je voorschotellet. King fans vinden het soms vervelend dat hij wordt vergeleken met hun meest favoriete schrijver, maar ik kan je verzekeren dat ik 100% achter die vergelijking sta als we het hebben over zijn beste boek: Vuurgeest. Niet voor niks ligt dat al in 25 landen bij mensen in de kast.

Surf voor de informatie die in de pers is geweest even naar de site van de uitgever, wiens onlineshop tot eind december geen verzendkosten rekent. Leuke bijkomstigheid als je dit nieuwe boek (want dat mag je niet missen!) op je boekenplank wilt!

watleesjij.nu

7,0

DOLLARBABY RECENSIE

Harvey's Dream

door Danny

Regie:

Alex von Hofmann

Genre:

Drama / Thriller

Cast: James Hagan...
HarveyCaroline McKenzie...
Janet**Jaar van uitgifte:**
2014**Speelduur:**
9 min 39 sec**Film gebaseerd op:**
Harveys Droom (uit:
Na Zonsondergang)**IMDB:**
[Naar de IMDB-pagina](#)**Over de film:**

Op een zaterdagochtend is Janet bezig om een verlaat ontbijtje klaar te maken, als haar echtgenoot Harvey de kamer binnenloopt. Hij neemt plaats in een stoel, en begint Janet te vertellen over een droom die hij heeft gehad. Langzamerhand beseft Janet echter dat de details uit de droom van Harvey wel heel erg lijken op deze zaterdagochtend, en zij is bang dat Harveys droom misschien wel een voorspellende droom is geweest. Wanneer haar echtgenoot de gruwelijke ontknoping vertelt, zakt de moed haar in de schoenen en vreest zij voor het leven van haar dochter.

Mijn mening:

Vorige maand kon je al een recensie lezen van de DollarBaby-film die regisseur Von Hofmann in 2013 maakte ('Graduation Afternoon'). Zoals je toen kon lezen, is deze Australische regisseur zeer bedreven in het neerzetten van een emotioneel verhaal met een griezelig tintje, dat in een rustig tempo onder je huid kruipt. Ook met zijn verfilming van Harvey's Dream is dit niet

anders; Von Hofmann weet precies hoe hij Kings verhaal, dat grotendeels uit een monoloog bestaat, tot leven kan laten komen. Het (eenzijdige) gesprek is op klassieke wijze verfilmd, waarbij Harvey steeds aan de rechterkant van het beeld te zien is, en Janet aan de linkerkant. Hierdoor ontstaat een zekere wisselwerking tussen de acteurs, die overigens hun rol op zeer overtuigende manier neerzetten.

De film speelt zich slechts in één ruimte af, waardoor het allemaal heel 'klein' blijft. Je hebt als het ware het gevoel dat de rest van de wereld niet meer bestaat, en dat jij als toeschouwer in de keuken erbij zit. Dit is knap gedaan, maar het betekent ook dat er veel afhangt van de spanningsopbouw; het is nu eenmaal moeilijk om bijna 10 minuten geboeid te blijven door een monoloog van een knorrig oude man. Door korte shots (zoals het pellen van een eitje, een shot van een keukenweegschaal of een speling van het licht) in te voegen, weet Von Hofmann de aandacht echter wel goed vast te houden. De film is ook precies lang genoeg, want het zou moeilijk zijn geweest om de aandacht nóg langer vast te houden.

Alhoewel er met de film niets mis is en de film-makers er alles aan gedaan hebben om een indrukwekkende vertelling te brengen, ben ik nog steeds van mening dat dit niet Kings sterkste verhaal is. Dat komt met name omdat de twee karakters weinig diepgang hebben, en het voor jou als lezer/toeschouwer nooit veel meer wordt dan een maffe droom van een oude man.

Maar zoals ik ook vorige maand al schreef, hoop ik dat Von Hofmann nog veel van dit soort thriller-drama's zal maken. Ik weet zeker dat hij een grote naam kan worden in dit genre.

7,5

FILMRECENSIE

The Purge, Anarchy

door Jeroen

Regie: James DeMarco

Genre:
Horror / SciFiCast:
Frank Grillo, Michael
K. Williams, Zach
Gilford en anderenFilm gebaseerd op:
The PurgeJaar van uitgifte:
2014Speelduur:
103 minuten

Amerika heeft in het jaar 2022 een nieuwe regering en eens per jaar vind "The Purge" plaats. Dit is het antwoord op alle criminaliteit en moord, tijdens deze nacht wordt het land gezuiverd van al het kwaad. één nacht per jaar is moord toegestaan.....

The Purge Anarchy is het vervolg op The Purge uit 2013. De nieuwe regering heeft als

antwoord op alle criminaliteit "The Purge" bedacht. Tijdens één nacht is het toegestaan om te moorden zonder dat er consequenties aan vastzitten.

Veel mensen barricaderen hun huizen en schuilen tijdens deze nacht in de hoop dat niemand hun komt opzoeken. De mensen die wel aan The Purge mee doen zijn criminelen die ongehinderd

willen moorden en mensen die op wraak uit zijn. Terwijl de armen in hun huizen zitten in de hoop niet gevonden te worden, zitten de rijken in hun goed beveiligde woningen of houden privé Purge feestjes.

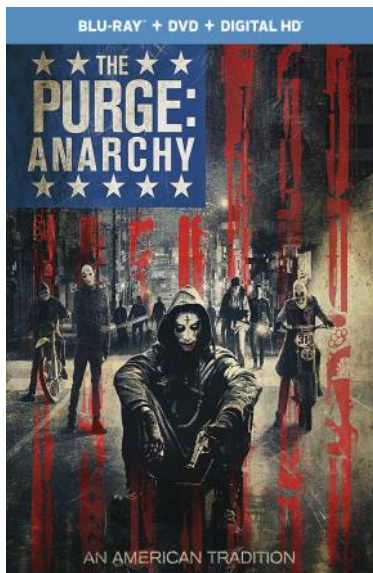
De hoofdrolspelers behoren tot de armere tak van de bevolking die door geweld en pech deze nacht op straat moeten zien te overleven. Ondertussen is er een groepering die in opstand komt tegen The Purge omdat het alleen bedoeld zou zijn de armen te vermoorden.

Het sfeertje in deze film is lekker luguber en beklemmend. Het zijn vreemde figuren die gebruik maken van hun recht om te moorden of geld verdienen met het verzamelen van slachtoffers voor de rijken. Ondertussen vindt de regering dat de burgers niet voldoende moorden en besluit een aantal grote trucks de weg op te sturen om het dodental een beetje op te krikken.

Waarom er gekozen is voor een truck met oplegger met alleen een machinegeweer achter de laadklep is en blijft een raadsel en is niet heel geloofwaardig.

Tijdens de film komt een voor ons zeer bekend personage voorbij... Dit tweede deel voegt eigenlijk weinig toe en is net als veel vervolgfilms niets anders dan meer van hetzelfde.

De film is vermakelijk, maar het verhaal is niet meer heel bijzonder...

Colofon

Handig om te weten

www.stephenking.nl

Contact

[Fanclubmerchandise en verkoop](#)

[Het StephenKingFans winkeltje](#)

[Kings Things Archief](#)

[Het Forum](#)

[Facebook](#)

[Kings Things](#)

Redactie:

Chrissy van der Haven, Peter R. van Veen,
Danny Paap, Jeroen de Vries,
Mirjam Jonkman en Marco Althuiszes.

Illustraties:

Martine Bleijen

Eindredactie:

Chrissy van der Haven en Jan Janssen

STEPHEN KING
GRIEZELIG GEZELLIG FANCLUB

De Stephen King Fanclub is oorspronkelijk opgericht in 1999. De fanclub in de huidige vorm bestaat sinds 2002. Op 21 september 2002 kwam de website online.

Het nieuwe bestuur heeft er bij de oprichting voor gekozen om met donateurs te gaan werken in plaats van met betalende leden, zoals dat voor 2002 het geval was. Dit wil dus zeggen dat iedereen bij alle informatie kan komen, en ook gratis gebruik kan maken van het forum.

De fanclub heeft een aantal vaste crewmembers en meerdere vrijwilligers, die er met elkaar voor zorgen dat de fans kunnen worden voorzien van al het nieuws omtrent Stephen King. Zo genereert de website maandelijks meer dan 2.5 miljoen hits en trekt ongeveer 1500 bezoekers per dag. Kings Things is slechts een van de vele zaken die de fanclub te bieden heeft voor Stephen King fans. Elk jaar wordt er of een fanclubdag of dollarbaby festival georganiseerd, er is een forum en via de mailing kunnen we alle Stephen King fans gemakkelijk op de hoogte houden van het nieuws of speciale aanbiedingen van onze sponsors.

En allemaal gratis!

Er is ook fanclubmerchandise te koop om ons te sponsoren! Wil je ons werk ondersteunen: een donatie kunnen we altijd gebruiken. We gebruiken het voor de verzendkosten van prijzen, kosten KvK en software, maar ook voor de merchandise, een fanclubdag en mogelijkheden om kortingen te creëren. Maar ook je bestelling in onze [eigen fanclubwinkel](#), ebook.nl, boekentip.nl, ECI, Bruna en het [boekwinkeltje van Stephen King Fans](#) levert de fanclub een percentage op, als je via [deze pagina](#) op onze website bestelt!

Help ons en stort een bedrag naar keuze naar NL08KNAB0725036737 t.n.v. stichting Stephen King Fanclub te Utrecht.

STEPHEN KING
GRIEZELIG GEZELLIG FANCLUB

